

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/424

z dnia 9 marca 2016 r.

w sprawie urządzeń kolei linowych i uchylecia dyrektywy 2000/9/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/9/WE ⁽³⁾ ustanowiono przepisy dotyczące urządzeń kolei linowych zaprojektowanych, zbudowanych i użytkowanych do przewozu osób.
- (2) Dyrektywa 2000/9/WE jest oparta na zasadach nowego podejścia, określonych w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm ⁽⁴⁾. Określa ona zatem jedynie zasadnicze wymagania mające zastosowanie do urządzeń kolei linowych, podczas gdy szczegóły techniczne przyjmowane są przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) oraz Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC), zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽⁵⁾. Zgodność z przyjętymi w ten sposób normami zharmonizowanymi, których numery referencyjne są opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, stwarza domniemanie zgodności z wymaganiami dyrektywy 2000/9/WE. Doświadczenie pokazuje, że te podstawowe zasady sprawdziły się w tym sektorze i należy je utrzymać, a nawet bardziej wspierać ich stosowanie.
- (3) Doświadczenia zdobyte w związku z wdrażaniem dyrektywy 2000/9/WE wskazują na potrzebę zmiany niektórych jej przepisów celem ich uściślenia i zaktualizowania, zapewniając tym samym pewność prawa, zwłaszcza jeśli chodzi o zakres i ocenę zgodności podsystemów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 81.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w *Dzienniku Urzędowym*) oraz decyzja Rady z dnia 12 lutego 2016 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/9/WE z dnia 20 marca 2000 r. odnosząca się do urządzeń kolei linowych przeznaczonych do przewozu osób (Dz.U. L 106 z 3.5.2000, s. 21).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

- (4) Z uwagi na to, że we wszystkich państwach członkowskich zakres, zasadnicze wymagania i procedury oceny zgodności muszą być identyczne, transpozycja dyrektywy opartej na zasadach nowego podejścia do prawa krajowego nie daje prawie żadnej elastyczności. Dla uproszczenia ram regulacyjnych należy zastąpić dyrektywę 2000/9/WE rozporządzeniem jako odpowiednim instrumentem prawnym, które wprowadza jasne i szczegółowe przepisy i nie daje swobody pozwalającej na zróżnicowaną transpozycję przez państwa członkowskie, gwarantując tym samym jednolite wdrażanie przepisów w całej Unii.
- (5) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE ⁽¹⁾ ustanowiono wspólne zasady i przepisy odniesienia, które mają mieć zastosowanie w całym prawodawstwie harmonizującym warunki wprowadzania produktów do obrotu, w celu zapewnienia spójnej podstawy dla zmian lub przekształceń tego prawodawstwa. Należy zatem dostosować dyrektywę 2000/9/WE do tej decyzji.
- (6) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące akredytacji jednostek oceniających zgodność, ramy nadzoru rynku produktów i kontroli produktów pochodzących z państw trzecich oraz ogólne zasady dotyczące oznakowania CE.
- (7) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien odzwierciedlać zakres stosowania dyrektywy 2000/9/WE. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do urządzeń kolei linowych wykorzystywanych do przewozu osób w szczególności w wysokogórskich miejscowościach turystycznych, w środkach komunikacji miejskiej lub w obiektach sportowych. Urządzenia kolei linowych to głównie systemy linowe takie jak kolejki linowe terenowe, kolejki linowe wahadłowe (wózki linowe, kolejki gondolowe, kolejki krzeselkowe) i wyciągi narciarskie do przemieszczania osób. Przenoszenie siły trakcyjnej za pomocą lin oraz funkcja przewozu pasażerów to podstawowe kryteria wyznaczające to, czy urządzenia kolei linowych należą do zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć w całości zastosowanie do nowych urządzeń kolei linowych, do modyfikacji urządzeń kolei linowych wymagających nowego zezwolenia oraz obejmuje podsystemy i elementy bezpieczeństwa, które są nowe na rynku Unii w momencie wprowadzania ich do obrotu; to oznacza, iż są to albo nowe podsystemy i elementy bezpieczeństwa wytworzone przez producenta mającego siedzibę w Unii, albo podsystemy i elementy bezpieczeństwa, nowe lub używane, importowane z państwa trzeciego. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przenoszenia urządzeń kolei linowych zainstalowanych na terytorium Unii ani do przenoszenia podsystemów i elementów bezpieczeństwa, które stanowiły część takich urządzeń, oprócz przypadków, w których przeniesienie oznacza poważną modyfikację urządzenia kolei linowych.
- (9) Opracowano nowe rodzaje urządzeń kolei linowych, służące zarówno do transportu, jak i do rekreacji. Urządzenia te powinny zostać objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (10) Z zakresu niniejszego rozporządzenia należy wykluczyć niektóre urządzenia kolei linowych z uwagi na to, że są przedmiotem innych, szczegółowych unijnych aktów harmonizacyjnych albo mogą być odpowiednio uregulowane na szczeblu krajowym.
- (11) Dźwigi, w tym dźwigi linowe, zarówno pionowe, jak i pochyle, obsługujące stale określone poziomy budynków, w przeciwieństwie do dźwigów kursujących między stacjami, są przedmiotem szczególnych przepisów unijnych i powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Urządzenia kolei linowych objęte niniejszym rozporządzeniem są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2014/33/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (12) Urządzenia kolei linowych uznane przez państwa członkowskie za część dziedzictwa kulturowego lub historycznego, które zostały oddane do użytku przed 1 stycznia 1986 r. i które nadal są w eksploatacji, przy czym nie zostały poddane znacznym zmianom projektowym lub konstrukcyjnym, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Wyłączenie to ma również zastosowanie do podsystemów i elementów bezpieczeństwa zaprojektowanych specjalnie dla takich urządzeń kolei linowych. Państwa członkowskie powinny zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i mienia w odniesieniu do takich urządzeń kolei linowych, w razie potrzeby na mocy ustawodawstwa krajowego.
- (13) Dla zapewnienia pewności prawa wyłączenie promów linowych powinno rozciągać się na wszystkie urządzenia linowe, dzięki którym użytkownicy lub pojazdy przemieszczają się po wodzie, takie jak wyciągi do obsługi nart wodnych.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 251).

- (14) Dla zapewnienia, by urządzenia kolei linowych, ich infrastruktura, podsystemy i elementy bezpieczeństwa gwarantowały wysoki poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i mienia, konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących projektowania i budowy urządzeń kolei linowych.
- (15) Państwa członkowskie powinny zapewnić bezpieczeństwo urządzeń kolei linowych w czasie ich produkcji, oddania do użytku i w czasie ich eksploatacji.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na prawo państw członkowskich do określenia wymogów, które uznają one za niezbędne, dotyczących zagospodarowania terenu, planowania przestrzennego, jak i mających zagwarantować ochronę środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa osób, w szczególności pracowników i personelu obsługi podczas użytkowania urządzeń kolei linowych.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na prawo państw członkowskich do określenia odpowiednich procedur udzielania zezwoleń na planowane urządzenia kolei linowych, kontrolowania urządzeń kolei linowych przed ich oddaniem do użytku oraz ich monitorowania w trakcie eksploatacji.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać fakt, że bezpieczeństwo urządzeń kolei linowych zależy w równym stopniu od czynników zewnętrznych, od jakości dostarczonych towarów przemysłowych oraz od sposobu, w jaki są one montowane, instalowane w terenie i monitorowane w trakcie eksploatacji. Przyczyny poważnych wypadków mogą być powiązane z wyborem miejsca, z samym systemem transportowym, mogą mieć charakter strukturalny lub wynikać ze sposobu, w jaki dany system jest eksploatowany i konserwowany.
- (19) Mimo iż niniejsze rozporządzenie nie obejmuje faktycznej eksploatacji urządzeń kolei linowych, powinno ono ustanawiać ogólne ramy pozwalające na zapewnienie, aby takie urządzenia znajdujące się na terytorium państw członkowskich były eksploatowane w sposób zapewniający pasażerom, personelowi obsługi i osobom trzecim wysoki poziom ochrony.
- (20) Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia, aby urządzenia kolei linowych były oddawane do użytku wyłącznie wówczas, gdy są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i nie mogą spowodować zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, przy odpowiednim montażu, konserwacji i eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.
- (21) Państwa członkowskie powinny przyjąć procedury udzielania zezwoleń na budowę planowanych urządzeń kolei linowych i modyfikację takich urządzeń oraz oddawania ich do użytku, aby zapewnić bezpieczną budowę urządzeń kolei linowych i ich montaż na miejscu, zgodnie z analizą bezpieczeństwa, której wyniki zawarte są w raporcie dotyczącym bezpieczeństwa, jak również zgodnie ze wszelkimi odnośnymi wymaganiami regulacyjnymi.
- (22) Analiza bezpieczeństwa planowanych urządzeń kolei linowych powinna wskazywać elementy, od których zależy bezpieczeństwo danego urządzenia kolei linowych.
- (23) W analizie bezpieczeństwa planowanych urządzeń kolei linowych należy uwzględnić ograniczenia związane z eksploatacją urządzeń kolei linowych, jednakże nie w sposób zagrażający poszanowaniu zasady swobodnego przepływu towarów w odniesieniu do podsystemów i elementów bezpieczeństwa lub też bezpieczeństwu samych urządzeń kolei linowych.
- (24) Przepisy dotyczące oddawania do użytku urządzeń kolei linowych wchodzą w zakres kompetencji państw członkowskich. Właściwe władze lub organy udzielają zezwolenia na oddanie urządzenia do użytku. Monitorowanie bezpieczeństwa eksploatacyjnego urządzeń kolei linowych również wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny zatem określić osobę odpowiedzialną za urządzenia kolei linowych, a co za tym idzie za analizę bezpieczeństwa planowanego urządzenia kolei linowych.
- (25) Niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego podsystemów urządzeń kolei linowych oraz elementów bezpieczeństwa takich urządzeń. Podsystemy i elementy bezpieczeństwa zgodne z niniejszym rozporządzeniem powinny być objęte zasadą swobodnego przepływu towarów.
- (26) Należy zezwolić na wbudowywanie podsystemów i elementów bezpieczeństwa do urządzenia kolei linowych, pod warunkiem że umożliwia to budowę urządzeń kolei linowych zgodnych z niniejszym rozporządzeniem i nie powoduje zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, przy odpowiednim montażu, konserwacji i eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.

- (27) Zasadnicze wymagania należy interpretować i stosować w taki sposób, aby uwzględniały one stan techniki w czasie projektowania i wytwarzania, jak również względy natury technicznej i ekonomicznej odpowiadające wysokiemu poziomowi ochrony zdrowia i bezpieczeństwa.
- (28) Podmioty gospodarcze powinny odpowiadać za zgodność podsystemów i elementów bezpieczeństwa z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ich rolą w łańcuchu dostaw, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony interesów publicznych takich jak zdrowie i bezpieczeństwo osób i ochrona mienia, a także by zagwarantować uczciwą konkurencję na rynku unijnym.
- (29) Wszystkie podmioty gospodarcze uczestniczące w łańcuchu dostaw i dystrybucji powinny podjąć właściwe środki w celu zapewnienia, by udostępniały na rynku jedynie podsystemy i elementy bezpieczeństwa zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Należy określić wyraźny i proporcjonalny podział obowiązków, który odpowiada roli każdego z podmiotów gospodarczych w łańcuchu dostaw i dystrybucji.
- (30) Producent podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, posiadający dokładną wiedzę o procesie projektowania i produkcji, jest najbardziej kompetentny, by przeprowadzić procedurę oceny zgodności. W związku z tym ocena zgodności winna pozostawać wyłącznie obowiązkiem producenta podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.
- (31) W celu ułatwienia komunikacji między podmiotami gospodarczymi i krajowymi organami nadzoru rynku państwa członkowskie powinny zachęcać podmioty gospodarcze do umieszczania adresu strony internetowej obok adresu pocztowego.
- (32) Niezbędne jest zapewnienie zgodności wprowadzanych na rynek unijny podsystemów i elementów bezpieczeństwa pochodzących z państw trzecich z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, a w szczególności zapewnienie, aby podsystemy i elementy bezpieczeństwa zostały poddane przez producentów odpowiednim procedurom oceny zgodności. Należy zatem wprowadzić przepis, zgodnie z którym importerzy upewniają się, iż podsystem lub element bezpieczeństwa wprowadzane przez nich do obrotu są zgodne z wymaganiami niniejszego rozporządzenia oraz iż nie wprowadzają oni do obrotu podsystemów lub elementów bezpieczeństwa niespełniających tych wymagań lub stwarzających zagrożenie. Należy również wprowadzić przepis, zgodnie z którym importerzy upewniają się, iż przeprowadzono procedury oceny zgodności, oraz iż oznakowanie i dokumentacja podsystemów i elementów bezpieczeństwa sporządzone przez producentów są dostępne na potrzeby kontroli ze strony właściwych organów krajowych.
- (33) Dystrybutor udostępnia na rynku podsystem lub element bezpieczeństwa po jego wprowadzeniu do obrotu przez producenta lub importera i powinien działać z należytą starannością w celu zapewnienia, aby ich postępowanie z danym podsystemem lub elementem bezpieczeństwa nie miało negatywnego wpływu na jego zgodność z wymaganiami.
- (34) Każdy importer, wprowadzając do obrotu podsystem lub element bezpieczeństwa, powinien umieścić na podsystemie lub na elemencie bezpieczeństwa swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy, pod którym można się z nim skontaktować, a także stronę internetową, jeżeli taka istnieje. W przypadku gdy wielkość lub charakter podsystemu lub elementu bezpieczeństwa uniemożliwia takie oznaczenie, należy wprowadzić wyjątki od tej zasady. Dotyczy to przypadków, w których importer musiałby otworzyć opakowanie, aby umieścić na podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa swoją nazwę i adres.
- (35) Każdy podmiot gospodarczy, który wprowadza podsystem lub element bezpieczeństwa do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje podsystem lub element bezpieczeństwa w sposób mogący wpłynąć na ich zgodność z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, powinien być uznany za producenta i przejąć jego obowiązki z tego tytułu.
- (36) Dystrybutorzy i importerzy, ze względu na bliski związek z rynkiem, powinni być zaangażowani w zadania związane z nadzorem rynku, realizowane przez właściwe organy krajowe, oraz powinni być przygotowani do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań poprzez dostarczanie tym organom wszystkich niezbędnych informacji dotyczących danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa.
- (37) Zapewnienie identyfikowalności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa w całym łańcuchu dostaw przyczynia się do uproszczenia nadzoru rynku i poprawy jego skuteczności. Skuteczny system identyfikowalności ułatwia organom nadzoru rynku realizację zadania polegającego na identyfikacji podmiotów gospodarczych udostępniających na rynku podsystemy lub elementy bezpieczeństwa niespełniające wymagań. Podmioty gospodarcze, które przechowują wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia informacje umożliwiające identyfikację innych podmiotów gospodarczych, nie powinny być zobowiązane do aktualizowania takich informacji w odniesieniu do innych podmiotów gospodarczych, które dostarczyły im podsystem lub element bezpieczeństwa, albo którym one dostarczyły podsystem lub element bezpieczeństwa.

- (38) Należy ograniczyć niniejsze rozporządzenie do przedstawienia zasadniczych wymagań. Dla ułatwienia oceny zgodności z tymi wymaganiami należy przyjąć domniemanie zgodności urządzeń kolei linowych, podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które są zgodne ze zharmonizowanymi normami przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, do celów określania szczegółowych specyfikacji technicznych dla tych wymagań, w szczególności w odniesieniu do projektu, budowy i eksploatacji urządzeń kolei linowych.
- (39) W rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 przewidziano procedurę sprzeciwu wobec norm zharmonizowanych w przypadku, gdy normy takie nie spełniają w pełni wymagań niniejszego rozporządzenia.
- (40) Należy ustanowić procedury oceny zgodności pozwalające podmiotom gospodarczym na wykazanie, a właściwym organom na zapewnienie, iż podsystemy i elementy bezpieczeństwa udostępnione na rynku spełniają zasadnicze wymagania. Decyzją nr 768/2008/WE ustanowiono moduły procedur oceny zgodności, obejmujące procedury od najmniej do najbardziej rygorystycznej, proporcjonalnie do poziomu występującego zagrożenia oraz do wymaganego poziomu bezpieczeństwa. Dla zapewnienia spójności między sektorami oraz dla unikania wariantów doraźnych należy wybierać procedury oceny zgodności spośród tych modułów.
- (41) Producenci podsystemów i elementów bezpieczeństwa powinni sporządzić deklarację zgodności UE, zawierającą wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia informacje na temat spełniania przez dany podsystem lub element bezpieczeństwa wymagań niniejszego rozporządzenia i pozostałych właściwych aktów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego. Deklaracja zgodności UE powinna być dołączana do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.
- (42) Dla zapewnienia skutecznego dostępu do informacji na potrzeby nadzoru rynku informacje niezbędne do określenia wszystkich aktów Unii stosowanych do podsystemów lub elementów bezpieczeństwa powinny być dostępne na jednej deklaracji zgodności UE. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych wskazana deklaracja zgodności UE może mieć formę folderu złożonego z odpowiednich poszczególnych deklaracji zgodności.
- (43) Oznakowanie CE, wskazujące zgodność podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, jest widoczną konsekwencją całego procesu obejmującego ocenę zgodności w szerokim znaczeniu. Ogólne zasady regulujące oznakowania CE i jego związki z innymi rodzajami oznakowania określono w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zasady regulujące umieszczanie oznakowania CE.
- (44) Kontrola zgodności podsystemów i elementów bezpieczeństwa z zasadniczymi wymaganiami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu jest niezbędna dla zapewnienia skutecznej ochrony pasażerów, personelu obsługi i osób trzecich.
- (45) Procedury oceny zgodności określone w niniejszym rozporządzeniu wymagają udziału jednostek oceniających zgodność, notyfikowanych Komisji przez państwa członkowskie.
- (46) Doświadczenie pokazuje, że kryteria określone w dyrektywie 2000/9/WE, które muszą spełnić jednostki oceniające zgodność celem notyfikowania Komisji, są niewystarczające do zapewnienia jednolicie wysokiego poziomu realizacji zadań przez jednostki notyfikowane na całym terytorium Unii. Realizacja zadań przez wszystkie jednostki notyfikowane na takim samym poziomie oraz zgodnie z warunkami uczciwej konkurencji ma jednak zasadnicze znaczenie. Wymaga ona ustanowienia obowiązkowych wymagań dla tych jednostek oceniających zgodność, które chcą być notyfikowane w celu świadczenia usług w zakresie oceny zgodności.
- (47) Dla zapewnienia spójnego poziomu jakości oceny zgodności należy także ustanowić wymagania obowiązujące organy notyfikujące i inne podmioty uczestniczące w ocenie, notyfikowaniu i monitorowaniu jednostek notyfikowanych.
- (48) Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże zgodność z kryteriami określonymi w normach zharmonizowanych, należy przyjąć domniemanie, że spełnia ona odpowiednie wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (49) Należy uzupełnić system określony w niniejszym rozporządzeniu systemem akredytacji przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. Ponieważ akredytacja stanowi podstawowy środek weryfikacji kompetencji jednostek oceniających zgodność, należy ją stosować również do celów notyfikacji.

- (50) Za preferowaną metodę wykazania kompetencji technicznych jednostek oceniających zgodność krajowe organy publiczne w całej Unii powinny uznać przejrzystą akredytację przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, zapewniającą niezbędny poziom zaufania do certyfikatów zgodności. Organy krajowe mogą jednak uznać, że dysponują odpowiednimi środkami do samodzielnego przeprowadzenia takiej oceny. W takich przypadkach, w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia wiarygodności ocen przeprowadzanych przez inne organy krajowe, powinny one przekazać Komisji i pozostałym państwom członkowskim niezbędną dokumentację wykazującą, że przedmiotowe jednostki oceniające zgodność spełniają właściwe wymagania regulacyjne.
- (51) Jednostki oceniające zgodność często zlecają realizację części zadań związanych z oceną zgodności podwykonawcom lub korzystają z usług podmiotów zależnych. W celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa wymaganego w przypadku podsystemów i elementów bezpieczeństwa, które mają zostać wprowadzone na rynek unijny, zasadnicze znaczenie ma to, by w ramach wykonywania zadań oceny zgodności podwykonawcy i jednostki zależne spełniały te same wymagania, co jednostki notyfikowane. W związku z tym istotne jest, by ocena kompetencji i wyników jednostek, które mają być notyfikowane, oraz monitorowanie już notyfikowanych jednostek obejmowały również działania realizowane przez podwykonawców i jednostki zależne.
- (52) Należy zwiększyć skuteczność i przejrzystość procedury notyfikacji, a w szczególności należy ją dostosować do nowych technologii, by umożliwić notyfikację *on-line*.
- (53) Ponieważ jednostki notyfikowane mogą oferować swoje usługi w całej Unii, należy zapewnić pozostałym państwom członkowskim i Komisji możliwość zgłaszania zastrzeżeń dotyczących jednostek notyfikowanych. Dlatego należy wyznaczyć termin na wyjaśnienie wszelkich wątpliwości lub obaw co do kompetencji jednostek oceniających zgodność przed rozpoczęciem ich działalności w charakterze jednostek notyfikowanych.
- (54) Z punktu widzenia konkurencyjności zasadnicze znaczenie ma to, by jednostki notyfikowane stosowały procedury oceny zgodności, nie powodując zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Z tego samego względu, oraz w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych, należy zapewnić spójność technicznego stosowania procedur oceny zgodności. Najlepszym sposobem osiągnięcia tego celu jest odpowiednia koordynacja jednostek notyfikowanych i współpraca między nimi.
- (55) Zainteresowane strony powinny mieć prawo odwołania się od wyników oceny zgodności przeprowadzonej przez jednostkę notyfikowaną. Z tego względu należy zapewnić dostępność procedury odwoławczej od decyzji jednostek notyfikowanych.
- (56) Dla zagwarantowania pewności prawa należy sprecyzować, iż przepisy dotyczące nadzoru rynku unijnego i kontroli produktów wprowadzanych na rynek unijny, przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, stosuje się do podsystemów i elementów bezpieczeństwa objętych niniejszym rozporządzeniem. Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim wyboru organów właściwych do wykonania tych zadań.
- (57) W dyrektywie 2000/9/WE przewidziano już procedurę ochronną niezbędną dla zapewnienia możliwości zakwestionowania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa. Dla zwiększenia przejrzystości oraz skrócenia przebiegu takiej procedury należy poprawić istniejącą procedurę ochronną, tak aby była ona bardziej efektywna i oparta na wiedzy fachowej dostępnej w państwach członkowskich.
- (58) Istniejący system powinien zostać uzupełniony o procedurę zapewniającą przekazywanie zainteresowanym stronom informacji na temat środków, które mają zostać przyjęte w odniesieniu do podsystemów i elementów bezpieczeństwa stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia. Powinien on również umożliwiać organom nadzoru rynku podejmowanie – we współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi – działań w odniesieniu do takich podsystemów i elementów bezpieczeństwa na wcześniejszym etapie.
- (59) W przypadku gdy państwa członkowskie i Komisja osiągną porozumienie co do zasadności środka podjętego przez dane państwo członkowskie, nie należy wymagać dalszego zaangażowania Komisji z wyjątkiem przypadków, w których niezgodność można przypisać wadom w normie zharmonizowanej.

- (60) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (61) Procedurę doradczą należy stosować w przypadku przyjmowania aktów wykonawczych wymagających od notyfikującego państwa członkowskiego podjęcia niezbędnych środków naprawczych w odniesieniu do jednostek notyfikowanych, które nie spełniają wymagań dotyczących ich notyfikacji lub przestały spełniać te wymagania.
- (62) Procedurę sprawdzającą należy stosować w przypadku przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do podsystemów i elementów bezpieczeństwa zgodnych z wymaganiami, lecz stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia.
- (63) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli w uzasadnionych przypadkach dotyczących podsystemów i elementów bezpieczeństwa zgodnych z wymaganiami, lecz stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (64) Zgodnie z utrwaloną praktyką komitet ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia może odgrywać użyteczną rolę w badaniu zagadnień dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia, zgłaszanych zgodnie z regulaminem komitetu przez jego przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego.
- (65) Przy badaniu zagadnień związanych z niniejszym rozporządzeniem innych niż jego wykonywanie lub naruszenia, to jest na forum grupy ekspertów Komisji, zgodnie z istniejącą praktyką Parlament Europejski powinien otrzymywać wszelkie informacje i pełną dokumentację, a w stosownych przypadkach zaproszenie do wzięcia udziału w takich posiedzeniach.
- (66) Komisja powinna, w drodze aktów wykonawczych oraz, z uwagi na ich szczególny charakter, bez stosowania rozporządzenia (UE) nr 182/2011, rozstrzygać o zasadności środków podejmowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do podsystemów lub elementów bezpieczeństwa niezgodnych z wymaganiami.
- (67) Należy przyjąć rozsądne ustalenia przejściowe umożliwiające udostępnianie na rynku podsystemów i elementów bezpieczeństwa już wprowadzonych do obrotu zgodnie z dyrektywą 2000/9/WE, bez konieczności spełnienia dalszych wymagań produktowych.
- (68) Należy przyjąć ustalenia przejściowe umożliwiające oddawanie do użytku urządzeń kolei linowych, które zostały już zainstalowane zgodnie z dyrektywą 2000/9/WE.
- (69) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić wykonywanie takich przepisów. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Sankcje powinny odzwierciedlać powagę, okres trwania oraz, w odpowiednich przypadkach, zamierzony charakter naruszenia. Ponadto sankcje powinny uwzględniać okoliczność, czy odnośny podmiot gospodarczy dopuścił się już w przeszłości podobnego naruszenia niniejszego rozporządzenia.
- (70) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia – a mianowicie zapewnienie zgodności urządzeń kolei linowych z wymogami wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i mienia, przy jednoczesnym zagwarantowaniu funkcjonowania rynku wewnętrznego podsystemów i elementów bezpieczeństwa – nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (71) Należy zatem uchylić dyrektywę 2000/9/WE,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące udostępniania na rynku oraz swobodnego przepływu podsystemów i elementów bezpieczeństwa urządzeń kolei linowych. Zawiera również przepisy dotyczące projektowania, budowy i oddawania do użytku nowych urządzeń kolei linowych.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do nowych urządzeń kolei linowych przeznaczonych do przewozu osób, do modyfikacji urządzeń kolei linowych wymagających nowego zezwolenia oraz do podsystemów i elementów bezpieczeństwa urządzeń kolei linowych.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
 - a) dźwigów objętych dyrektywą 2014/33/UE;
 - b) urządzeń kolei linowych uznanych przez państwa członkowskie za część dziedzictwa kulturowego lub historycznego, które zostały oddane do użytku przed 1 stycznia 1986 r. i które nadal są w eksploatacji, przy czym nie zostały poddane znacznym zmianom projektowym lub konstrukcyjnym, w tym podsystemów i elementów zaprojektowanych specjalnie do nich;
 - c) urządzeń przeznaczonych na cele rolnictwa lub leśnictwa;
 - d) urządzeń kolei linowych do obsługi schronisk górskich, przeznaczonych wyłącznie do transportu towarów i konkretnie określonych osób;
 - e) zamontowanych na stałe bądź ruchomych urządzeń, które zostały zaprojektowane wyłącznie do celów rekreacyjnych i rozrywkowych, a nie jako środek przewozu osób;
 - f) urządzeń górniczych lub innych zamontowanych na stałe urządzeń przemysłowych;
 - g) urządzeń, w których użytkownicy lub ich pojazdy przemieszczają się po wodzie.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „urządzenie kolei linowych” oznacza cały system zainstalowany w określonym miejscu, w skład którego wchodzi infrastruktura i podsystemy i który został zaprojektowany, zbudowany, zamontowany i oddany do użytku w celu przewozu osób, jeżeli siłę ciągu zapewniają liny zamontowane wzdłuż trasy podróży;
- 2) „podsystem” oznacza system wskazany w załączniku I lub połączenie takich systemów, które mają zostać zainstalowane w urządzeniu kolei linowych;
- 3) „infrastruktura” oznacza obiekt stacji lub konstrukcję wzdłuż osi liny, zaprojektowane specjalnie dla każdego urządzenia kolei linowych i zamontowane na miejscu, które uwzględniają układ i dane systemu i które są niezbędne dla budowy i eksploatacji urządzenia kolei linowych, łącznie z fundamentami;

- 4) „element bezpieczeństwa” oznacza każdy element wyposażenia lub każde urządzenie, które ma zostać wbudowane w podsystem lub w urządzenie kolei linowych w celu zapewnienia bezpieczeństwa i awaria którego zagraża bezpieczeństwu lub zdrowiu pasażerów, personelu obsługi lub osób trzecich;
- 5) „gotowość eksploatacyjna” oznacza wszelkie techniczne przepisy i środki, które mają wpływ na projekt i proces konstrukcyjny oraz są niezbędne dla zapewnienia bezpiecznej eksploatacji urządzeń kolei linowych;
- 6) „gotowość konserwacyjna” oznacza wszelkie techniczne przepisy i środki, które mają wpływ na projekt i proces konstrukcyjny oraz są niezbędne dla zapewnienia konserwacji, i które zostały przyjęte w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji urządzeń kolei linowych;
- 7) „kolej linowa” oznacza urządzenie kolei linowych, w którym pojazdy wiszą na jednej lub większej liczbie lin i przy ich pomocy są wprawiane w ruch;
- 8) „wyciąg” oznacza urządzenie kolei linowych, w którym pasażerowie z odpowiednim wyposażeniem są holowani po uprzednio przygotowanej trasie;
- 9) „kolej linowa terenowa” oznacza urządzenie kolei linowych, w którym pojazdy są ciągnięte, za pomocą liny lub lin, po torze, który może być położony na ziemi lub wsparty na stałych konstrukcjach;
- 10) „udostępnienie na rynku” oznacza każde dostarczenie podsystemu lub elementu bezpieczeństwa w celu dystrybucji lub użytkowania na rynku unijnym w ramach działalności komercyjnej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 11) „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie podsystemu lub elementu bezpieczeństwa na rynku unijnym;
- 12) „oddanie do użytku” oznacza rozpoczęcie eksploatacji urządzenia kolei linowych w celu przewozu osób;
- 13) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza podsystem lub element bezpieczeństwa lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie takiego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz wprowadza je do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wbudowuje je do urządzenia kolei linowych;
- 14) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo producenta do działania w jego imieniu w odniesieniu do określonych zadań;
- 15) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, wprowadzającą do obrotu na rynku unijnym podsystem lub element bezpieczeństwa z państwa trzeciego;
- 16) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia podsystem lub element bezpieczeństwa na rynku;
- 17) „podmioty gospodarcze” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera lub dystrybutora podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
- 18) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymagania techniczne, które muszą zostać spełnione przez urządzenie kolei linowych, infrastrukturę, podsystem lub element bezpieczeństwa;
- 19) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 20) „akredytacja” oznacza akredytację w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 21) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 22) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione zasadnicze wymagania niniejszego rozporządzenia odnoszące się do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
- 23) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza jednostkę, która wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, w tym wzorcowanie, badania, certyfikację i inspekcję;

- 24) „odzyskanie” oznacza każdy środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, który został już udostępniony osobie odpowiedzialnej za urządzenie kolei linowych;
- 25) „wycofanie z obrotu” oznacza każdy środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku podsystemu lub elementu bezpieczeństwa w danym łańcuchu dostaw;
- 26) „unijne prawodawstwo harmonizacyjne” oznacza każdy akt prawny Unii harmonizujący warunki obrotu produktami;
- 27) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, poprzez które producent wskazuje, że podsystem lub element bezpieczeństwa spełnia mające zastosowanie wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym jego umieszczenie.

Artykuł 4

Udostępnianie na rynku podsystemów i elementów bezpieczeństwa

Podsystemy oraz elementy bezpieczeństwa są udostępniane na rynku jedynie wówczas, gdy są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 5

Oddanie do użytku urządzeń kolei linowych

1. Państwa członkowskie podejmują zgodnie z art. 9 wszystkie właściwe środki dla przyjęcia procedur zapewnających, iż urządzenia kolei linowych zostają oddane do użytku jedynie wówczas, gdy spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia i nie zagrażają zdrowiu lub bezpieczeństwu osób lub mieniu, przy odpowiednim montażu, konserwacji i eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.
2. Państwa członkowskie podejmują zgodnie z art. 9 wszystkie właściwe środki dla przyjęcia procedur zapewnających, iż podsystemy i elementy bezpieczeństwa zostają wbudowane w urządzenia kolei linowych jedynie wówczas, gdy umożliwiają budowę urządzeń kolei linowych spełniających wymagania niniejszego rozporządzenia i nie zagrażają zdrowiu lub bezpieczeństwu osób lub mieniu, przy odpowiednim montażu, konserwacji i eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.
3. Domniemywa się, iż urządzenia kolei linowych spełniające normy zharmonizowane, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub części takich norm, są zgodne z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II, objętymi tymi normami lub ich częściami.
4. Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa państw członkowskich do ustanawiania takich wymagań, jakie mogą one uznać za niezbędne, dla zapewnienia ochrony osobom, a w szczególności pracownikom, w trakcie użytkowania danych urządzeń kolei linowych, o ile nie oznacza to modyfikacji urządzeń w sposób nieobjęty niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 6

Zasadnicze wymagania

Urządzenia kolei linowych oraz ich infrastruktura, podsystemy i elementy bezpieczeństwa spełniają zasadnicze wymagania określone w załączniku II, które mają do nich zastosowanie.

Artykuł 7

Swobodny przepływ podsystemów i elementów bezpieczeństwa

Państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają i nie utrudniają udostępniania na rynku podsystemów i elementów bezpieczeństwa zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 8

Analiza bezpieczeństwa oraz raport dotyczący bezpieczeństwa planowanych urządzeń kolei linowych

1. Osoba odpowiedzialna za urządzenie kolei linowych, określona przez państwo członkowskie zgodnie z prawem krajowym, przeprowadza analizę bezpieczeństwa planowanego urządzenia kolei linowych lub zleca przeprowadzenie takiej analizy.
2. Analiza bezpieczeństwa każdego urządzenia kolei linowych:
 - a) uwzględnia wszystkie przewidziane tryby eksploatacji;
 - b) przeprowadzana jest według uznanej lub ustalonej metody;
 - c) uwzględnia obecny stan wiedzy fachowej i złożoność danego urządzenia kolei linowych;
 - d) zapewnia, iż projekt i konstrukcja urządzenia kolei linowych uwzględniają uwarunkowania miejscowe oraz najbardziej niesprzyjające okoliczności w celu zapewnienia zadowalających warunków bezpieczeństwa;
 - e) obejmuje wszystkie aspekty bezpieczeństwa urządzeń kolei linowych i ich czynników zewnętrznych w kontekście projektowania, budowy i oddania do użytku;
 - f) na podstawie wcześniejszych doświadczeń umożliwia identyfikację zagrożeń, które mogą wystąpić w trakcie eksploatacji urządzenia kolei linowych.
3. Analiza bezpieczeństwa obejmuje także urządzenia zabezpieczające i ich oddziaływanie na urządzenie kolei linowych oraz powiązane podsystemy, które wprawiają w ruch, tak aby urządzenia zabezpieczające:
 - a) mogły zareagować na wstępne uszkodzenie lub wykrytą nieprawidłowość, pozostając jednocześnie w stanie gwarantującym bezpieczeństwo, w trybie pracy ograniczonej lub trybie bezpiecznym w sytuacji awaryjnej;
 - b) były redundantne i monitorowane; lub
 - c) zapewniały możliwość oceny prawdopodobieństwa swej awarii, a ich wyniki były porównywalne do standardów zabezpieczeń wskazanych w lit. a) i b).
4. Analiza bezpieczeństwa jest wykorzystywana do sporządzenia wykazu zagrożeń i sytuacji niebezpiecznych, zalecenia środków zaradczych wobec takich zagrożeń i określenia wykazu podsystemów i elementów bezpieczeństwa, które mają zostać wbudowane w urządzenie kolei linowych.
5. Wyniki analizy bezpieczeństwa zamieszczane są w raporcie dotyczącym bezpieczeństwa.

Artykuł 9

Zatwierdzanie urządzeń kolei linowych

1. Każde państwo członkowskie ustanawia procedury udzielania zezwolenia na budowę i oddanie do użytku urządzeń kolei linowych znajdujących się na jego terytorium.
2. Osoba odpowiedzialna za urządzenie kolei linowych, określona przez państwo członkowskie zgodnie z prawem krajowym, przedstawia raport dotyczący bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 8, deklarację zgodności UE oraz inne dokumenty dotyczące zgodności podsystemów i elementów bezpieczeństwa, jak również dokumentację dotyczącą właściwości urządzenia kolei linowych, organowi lub podmiotowi odpowiedzialnemu za wydanie zezwolenia dla urządzenia kolei linowych. Dokumentacja dotycząca urządzenia kolei linowych określa również niezbędne warunki, w tym ograniczenia eksploatacyjne, jak również pełne informacje na temat obsługi serwisowej, kontroli, regulacji i konserwacji danego urządzenia kolei linowych. Kopia tych dokumentów przechowywana jest przy urządzeniu kolei linowych.
3. W przypadku gdy istotne cechy urządzeń, ich podsystemów albo też elementów bezpieczeństwa ulegną modyfikacjom, które wymagają od danego państwa członkowskiego wydania nowego zezwolenia na oddanie do użytku, modyfikacje takie oraz wszelkie ich następstwa dla pracy urządzeń kolei linowych muszą w pełni odpowiadać zasadniczym wymaganiom określonym w załączniku II.

4. Państwa członkowskie nie stosują procedur, o których mowa w ust. 1, w celu zakazania, ograniczenia lub utrudnienia, z przyczyn związanych z aspektami objętymi zakresem niniejszego rozporządzenia, budowy oraz oddania do użytku urządzeń kolei linowych zgodnych z niniejszym rozporządzeniem i niepowodujących zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, przy odpowiednim montażu, konserwacji i eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem.
5. Państwa członkowskie nie stosują procedur, o których mowa w ust. 1, w celu zakazania, ograniczenia lub utrudnienia swobodnego przepływu podsystemów i elementów bezpieczeństwa zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 10

Eksploatacja urządzeń kolei linowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, iż urządzenie pozostaje w eksploatacji jedynie wówczas, gdy spełnia warunki określone w raporcie dotyczącym bezpieczeństwa.
2. Jeżeli państwo członkowskie ustali, że zatwierdzone urządzenie kolei linowych użytkowane zgodnie z przeznaczeniem może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, podejmuje ono wszelkie odpowiednie środki dla ograniczenia eksploatacji takiego urządzenia lub zakazania jego eksploatacji.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 11

Obowiązki producentów

1. Wprowadzając podsystemy lub elementy bezpieczeństwa do obrotu lub wbudowując je w urządzenie kolei linowych, producenci zapewniają, aby zostały one zaprojektowane i wytworzone zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku II.
2. Producenci podsystemów lub elementów bezpieczeństwa sporządzają dokumentację techniczną określoną w załączniku VIII (zwaną dalej „dokumentacją techniczną”) oraz przeprowadzają lub zlecają przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 18.

W przypadku wykazania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z mającymi zastosowanie wymaganiami w drodze procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

3. Producenci przechowują dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres 30 lat po wprowadzeniu danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.
4. Producenci zapewniają wprowadzenie procedur mających na celu utrzymanie zgodności produkcji seryjnej z niniejszym rozporządzeniem. Odpowiednio uwzględniane są zmiany w projekcie lub właściwościach podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz zmiany w normach zharmonizowanych lub innych specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.

W stosownych przypadkach, z uwagi na zagrożenia powodowane przez podsystem lub element bezpieczeństwa, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pasażerów, personelu obsługi i osób trzecich, producenci przeprowadzają badania wrywkowe podsystemów lub elementów bezpieczeństwa udostępnianych na rynku oraz badają skargi na niezgodne z wymaganiami podsystemy i elementy bezpieczeństwa, w razie potrzeby prowadząc ewidencję takich skarg i przypadków odzyskania takich podsystemów i elementów bezpieczeństwa, a także informują dystrybutorów o wszelkich tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

5. Producenci zapewniają, by wprowadzane przez nich do obrotu podsystemy lub elementy bezpieczeństwa były opatrzone nazwą typu, numerem partii lub serii, lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację.

Jeżeli jest to niemożliwe ze względu na rozmiary lub charakter podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, producenci zapewniają podanie wymaganych informacji na opakowaniu i w dokumencie dołączonym do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.

6. Producenci umieszczają na podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa lub w towarzyszącym mu dokumencie – swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój adres pocztowy, pod którym można się z nimi kontaktować. Adres wskazuje jedno miejsce, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe podaje się w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku. W przypadku gdy producent podaje adres strony internetowej, zapewnia on, by informacje na tej stronie były dostępne i aktualne.

7. Producenci zapewniają dołączenie do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa kopii deklaracji zgodności UE oraz instrukcji i informacji o bezpiecznym użytkowaniu, w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników, określonym przez dane państwo członkowskie. Takie instrukcje i informacje o bezpiecznym użytkowaniu muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.

Jednakże wówczas, gdy jednemu podmiotowi gospodarczemu lub użytkownikowi dostarczana jest znaczna liczba podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, do danej partii lub dostawy można dołączyć jedną kopię deklaracji zgodności UE.

8. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu podsystem lub element bezpieczeństwa nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, niezwłocznie podejmują środki naprawcze niezbędne dla zapewnienia zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto, jeżeli podsystem lub element bezpieczeństwa stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których podsystem lub element bezpieczeństwa zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności z wymaganiami oraz wszelkich podjętych środków naprawczych.

9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację niezbędną do wykazania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z niniejszym rozporządzeniem, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Te informacje i dokumentacja mogą być dostarczone w formie papierowej lub elektronicznej. Na żądanie tego organu producenci współpracują z nim we wszelkich w działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają podsystem lub element bezpieczeństwa wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 12

Upoważnieni przedstawiciele

1. Producent może, na podstawie pisemnego pełnomocnictwa, wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

Obowiązki określone w art. 11 ust. 1 oraz obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej nie wchodzą w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:

- a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu;
- b) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego, przekazywanie mu wszelkich informacji i dokumentacji niezbędnych do wykazania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
- c) na żądanie właściwego organu krajowego, współpracowanie z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają podsystem lub element bezpieczeństwa objęte pełnomocnictwem upoważnionego przedstawiciela.

Artykuł 13

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie podsystemy lub elementy bezpieczeństwa zgodne z wymaganiami.

2. Przed wprowadzeniem podsystemów lub elementów bezpieczeństwa do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 18. Zapewniają oni, by producent sporządził dokumentację techniczną, by podsystem lub element bezpieczeństwa były opatrzone oznakowaniem CE, by zaopatrzone je w kopię deklaracji zgodności UE i towarzyszyły im wymagane instrukcja i informacje o bezpiecznym użytkowaniu, a w razie potrzeby inne wymagane dokumenty, oraz by producent spełnił wymagania określone odpowiednio w art. 11 ust. 5 i 6.

Jeżeli importer uznaje lub ma powody, by uważać, że podsystem lub element bezpieczeństwa nie są zgodne z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku II, nie wprowadza podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu, dopóki ich zgodność z wymaganiami nie zostanie zapewniona. Ponadto, jeżeli podsystem lub element bezpieczeństwa stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku.

3. Importerzy umieszczają na podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa lub w towarzyszącym mu dokumencie – swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój adres pocztowy, pod którym można się z nimi kontaktować. Dane kontaktowe podaje się w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.

W przypadku gdy producent podaje adres strony internetowej, zapewnia on, by informacje na tej stronie były dostępne i aktualne.

4. Importerzy zapewniają dołączenie do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa instrukcji i informacji o bezpiecznym użytkowaniu, w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników, określonym przez dane państwo członkowskie.

5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym to na nich spoczywa odpowiedzialność za podsystem lub element bezpieczeństwa, warunki ich przechowywania i przewożenia nie zagrażały ich zgodności z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku II.

6. W stosownych przypadkach, z uwagi na zagrożenia stwarzane przez podsystem lub element bezpieczeństwa, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pasażerów, personelu obsługi i osób trzecich, importerzy przeprowadzają badania wyrwykowe podsystemów lub elementów bezpieczeństwa udostępnianych na rynku oraz badają skargi na niezgodne z wymaganiami podsystemy lub elementy bezpieczeństwa, w razie potrzeby prowadząc ewidencję takich skarg i przypadków odzyskania takich podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, a także informują dystrybutorów o wszelkich tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

7. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu podsystem lub element bezpieczeństwa nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, niezwłocznie podejmują środki naprawcze niezbędne w celu zapewnienia zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto, jeżeli podsystem lub element bezpieczeństwa stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których podsystem lub element bezpieczeństwa zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności z wymaganiami oraz wszelkich podjętych środków naprawczych.

8. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu i zapewniają udostępnienie dokumentacji technicznej tym organom na żądanie.

9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego importerzy przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z niniejszym rozporządzeniem, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Informacje i dokumentacja mogą być dostarczone w formie papierowej lub elektronicznej. Na żądanie tego organu importerzy współpracują z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają podsystem lub element bezpieczeństwa wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 14

Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając podsystem lub element bezpieczeństwa na rynku, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia.

2. Przed udostępnieniem podsystemu lub elementu bezpieczeństwa na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy podsystem lub element bezpieczeństwa są opatrzone oznakowaniem CE, czy dołączona jest kopia deklaracji zgodności UE, instrukcje i informacje o bezpiecznym użytkowaniu, a w razie potrzeby inne wymagane dokumenty, w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników, określonym przez dane państwo członkowskie, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 11 ust. 5 i 6 oraz w art. 13 ust. 3.

Jeżeli dystrybutor uznaje lub ma powody, by uważać, że podsystem lub element bezpieczeństwa nie są zgodne z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku II, nie udostępnia danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa na rynku, dopóki ich zgodność nie zostanie zapewniona. Ponadto, jeżeli podsystemu lub element bezpieczeństwa stwarzają zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku.

3. Dystrybutorzy zapewniają, by w czasie, w którym to na nich spoczywa odpowiedzialność za podsystem lub element bezpieczeństwa, warunki ich przechowywania i transportu nie zagrażały ich zgodności z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami określonymi w załączniku II.

4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku podsystem lub element bezpieczeństwa nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają podjęcie środków naprawczych niezbędnych do zapewnienia zgodności tego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto, jeżeli podsystem lub element bezpieczeństwa stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których podsystem lub element bezpieczeństwa zostały udostępnione na rynku, podając szczegółowe informacje dotyczące zwłaszcza niezgodności z wymaganiami oraz wszelkich podjętych środków naprawczych.

5. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa. Informacje i dokumentacja mogą być dostarczone w formie papierowej lub elektronicznej. Na żądanie tego organu dystrybutorzy współpracują z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają podsystemy lub elementy bezpieczeństwa udostępnione przez nich na rynku.

Artykuł 15

Przypadki, w których obowiązki producentów dotyczą importerów i dystrybutorów

Importer lub dystrybutor jest uważany za producenta na potrzeby niniejszego rozporządzenia i podlega obowiązkom producenta określonym w art. 11, jeżeli wprowadza podsystem lub element bezpieczeństwa do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje podsystem lub element bezpieczeństwa już znajdujący się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

Na żądanie organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze wskazują:

- a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im podsystem lub element bezpieczeństwa;
- b) każdy podmiot gospodarczy i każdą osobę odpowiedzialną za urządzenie kolei linowych, którym one dostarczyły podsystem lub element bezpieczeństwa.

Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przedstawić informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres 30 lat po dostarczeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz przez okres 30 lat po dostarczeniu przez nie podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ III

ZGODNOŚĆ PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA

Artykuł 17

Domniemanie zgodności podsystemów i elementów bezpieczeństwa

W przypadku podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub z częściami takich norm, domniemywa się, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w załączniku II, objęte tymi normami lub ich częściami.

Artykuł 18

Procedury oceny zgodności

1. Przed wprowadzeniem podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu producent poddaje taki podsystem lub element bezpieczeństwa procedurze oceny zgodności zgodnie z ust. 2.
2. Zgodność podsystemów lub elementów bezpieczeństwa jest oceniana, zgodnie z wyborem producenta, w trybie jednej z poniższych procedur oceny zgodności:
 - a) badanie typu UE (moduł B – typ produkcji) określone w załączniku III, w połączeniu z jednym z poniższych badań:
 - (i) badaniem zgodności z typem oparte o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), określonym w załączniku IV;
 - (ii) badaniem zgodności z typem oparte o sprawdzenie podsystemu lub elementu bezpieczeństwa (moduł F), określonym w załączniku V;
 - b) badanie zgodności oparte o weryfikację jednostkową (moduł G), określone w załączniku VI;
 - c) badanie zgodności oparte o pełne zapewnienie jakości w połączeniu z oceną projektu (moduł H 1), określone w załączniku VII.
3. Ewidencja i korespondencja związane z procedurami oceny zgodności są prowadzone w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka notyfikowana przeprowadzająca procedury, o których mowa w ust. 2, lub w języku akceptowanym przez ten organ.

Artykuł 19

Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE dotycząca podsystemu lub elementu bezpieczeństwa potwierdza, że wykazano spełnienie zasadniczych wymagań określonych w załączniku II.
2. Deklaracja zgodności UE musi być zgodna ze wzorem określonym w załączniku IX, zawiera elementy wyszczególnione w odpowiednich modułach określonych w załącznikach III–VII oraz jest stale aktualizowana. Jest ona dołączana do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa i zostaje przetłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym podsystem lub element bezpieczeństwa wprowadzany jest do obrotu lub udostępniany na rynku.
3. Jeżeli podsystem lub element bezpieczeństwa podlega więcej niż jednemu aktowi unijnemu wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów unijnych. Deklaracja ta wskazuje odpowiednie unijne akty prawne, łącznie z odniesieniem do ich publikatora.
4. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

*Artykuł 20***Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE**

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

*Artykuł 21***Zasady i warunki umieszczania oznakowania CE**

1. Oznakowanie CE umieszcza się na podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa lub jego tabliczce znamionowej w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, znak umieszcza się na opakowaniu i w towarzyszących mu dokumentach.
2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem do obrotu danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa.
3. Za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka taka uczestniczy w etapie kontroli produkcji. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszczany jest przez samą jednostkę lub, zgodnie z jej instrukcjami, przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.
4. Za oznakowaniem CE i numerem identyfikacyjnym, o którym mowa w ust. 3, można umieścić innego rodzaju znak wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.
5. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.

ROZDZIAŁ IV

NOTYFIKACJA JEDNOSTEK OCENIAJĄCYCH ZGODNOŚĆ*Artykuł 22***Notyfikacja**

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki upoważnione do wykonywania zadań w zakresie oceny zgodności w charakterze strony trzeciej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 23***Organy notyfikujące**

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur niezbędnych do oceny jednostek oceniających zgodność i ich notyfikacji oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym w odniesieniu do zgodności z art. 28.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z jego przepisami.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podmiotowi, który nie jest podmiotem prawa publicznego, taki podmiot musi posiadać osobowość prawną oraz spełniać odpowiednio wymagania określone w art. 24. Ponadto taki podmiot musi być przygotowany na pokrycie zobowiązań wynikających z działalności, którą prowadzi.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3.

*Artykuł 24***Wymagania dotyczące organów notyfikujących**

1. Organ notyfikujący ustanawia się w sposób, który nie prowadzi do jakiegokolwiek konfliktu interesów między organem notyfikującym a jednostkami oceniającymi zgodność.
2. Sposób organizacji i funkcjonowania organu notyfikującego musi zapewniać obiektywność i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego musi zapewniać podejmowanie każdej decyzji dotyczącej notyfikacji jednostki oceniającej zgodność przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.
4. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować jakichkolwiek działań wykonywanych przez jednostki oceniające zgodność, ani nie może świadczyć usług w zakresie konsultacji na zasadach komercyjnych lub konkurencyjnych.
5. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje.
6. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje umożliwiające właściwe wykonywanie jego zadań.

*Artykuł 25***Obowiązki organów notyfikujących w zakresie informowania**

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, jak również o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

*Artykuł 26***Wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych**

1. Na potrzeby notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2–11.
2. Jednostkę oceniającą zgodność ustanawia się na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego i posiada ona osobowość prawną.
3. Jednostka oceniająca zgodność musi być osobą trzecią, niezależną od organizacji, podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, które ocenia.

Jednostkę należącą do organizacji przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zajmujące się projektowaniem, wytwarzaniem, dostarczaniem, montowaniem, użytkowaniem lub konserwacją ocenianych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które ocenia, można uważać za taką jednostkę pod warunkiem wykazania jej niezależności i braku jakiegokolwiek konfliktu interesów.

4. Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które oceniają, ani przedstawicielami wymienionych stron. Nie wyklucza to używania ocenionych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, lub używania takich podsystemów lub elementów bezpieczeństwa do celów osobistych.

Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, wytwarzanie lub konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, użytkowanie lub konserwację tych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa ani nie mogą reprezentować stron zaangażowanych w taką działalność. Nie mogą angażować się w jakąkolwiek działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów i bezstronności w związku z działalnością w zakresie oceny zgodności, której dotyczy notyfikacja. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Jednostki oceniające zgodność zapewniają, aby działalność ich jednostek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywizm lub bezstronność działalności związanej z oceną zgodności.

5. Jednostka oceniająca zgodność i jej pracownicy muszą spełniać w toku realizacji zadań związanych z oceną zgodności najwyższe standardy zawodowe, posiadać niezbędne kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie oraz nie mogą być poddawani jakimkolwiek naciskom czy zachętom, zwłaszcza finansowym, mogącym wpływać na ich opinię lub wyniki oceny zgodności, szczególnie ze strony osób lub grup osób, które mają interesy w wynikach tych ocen.

6. Jednostka oceniająca zgodność musi być zdolna do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności powierzonych jej na mocy załączników III–VII, w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy wykonuje wskazane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz dla każdego rodzaju lub każdej kategorii podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, w odniesieniu do których dana jednostka oceniająca zgodność została notyfikowana, musi ona dysponować niezbędnymi:

- a) pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;
- b) opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, zapewniających przejrzystość i możliwość powtarzalności tych procedur. Jednostka prowadzi odpowiednią politykę i posiada stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w charakterze jednostki notyfikowanej od innej działalności;
- c) procedurami służącymi prowadzeniu działalności z należyтым uwzględnieniem wielkości przedsiębiorstwa, sektora jego działalności, jego struktury, stopnia złożoności technologii danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.

Jednostka oceniająca zgodność musi posiadać środki niezbędne do prawidłowej realizacji czynności o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz musi mieć dostęp do wszelkiego niezbędnego wyposażenia lub obiektów.

7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności muszą posiadać:

- a) gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe, obejmujące całą działalność związaną z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji;
- b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen, które wykonują, oraz odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania takich ocen;
- c) odpowiednią znajomość i zrozumienie zasadniczych wymagań określonych w załączniku II, obowiązujących norm zharmonizowanych oraz odpowiednich przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i przepisów krajowych;
- d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań dokumentujących przeprowadzenie ocen.

8. Gwarantuje się bezstronność jednostki oceniającej zgodność, jej kierownictwa najwyższego szczebla i pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności.

Wynagrodzenie kierownictwa najwyższego szczebla jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen ani od ich wyników.

9. Jednostki oceniające zgodność muszą posiadać ubezpieczenie od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie, lub za ocenę zgodności odpowiada bezpośrednio samo państwo członkowskie.

10. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność muszą dochować tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z załącznikami III–VII lub z jakimkolwiek wdrażającym je przepisem prawa krajowego, są jednak zwolnieni z tego obowiązku w stosunku do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym jednostka prowadzi działalność. Prawa majątkowe podlegają ochronie.

11. Jednostki oceniające zgodność biorą udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub zapewniają informowanie o tej działalności swoich pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności, a decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy traktują jak ogólne wytyczne.

Artykuł 27

Domniemanie zgodności jednostek notyfikowanych

Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub częściach takich norm, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 26 w zakresie, w jakim odpowiednie normy zharmonizowane obejmują te wymagania.

Artykuł 28

Jednostki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca podwykonawstwo określonych zadań związanych z oceną zgodności lub korzysta z usług jednostki zależnej, zapewnia ona, aby podwykonawca lub jednostka zależna spełniali wymagania określone w art. 26, oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.
2. Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub jednostki zależne, niezależnie od tego, gdzie prowadzą one działalność.
3. Działania mogą być zlecane podwykonawcom lub wykonywane przez jednostkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.
4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub jednostkę zależną na mocy załączników III–VII.

Artykuł 29

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność.
2. Do wniosku o notyfikację dołącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz opis podsystemu lub elementu bezpieczeństwa bądź podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, w odniesieniu do których dana jednostka uważa się za kompetentną, jak również certyfikat akredytacji, jeżeli taki został wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymagania ustanowione w art. 26.
3. Jeżeli jednostka oceniająca zgodność nie może przedłożyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dokumenty dowodowe niezbędne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania faktu spełniania przez nią wymagań ustanowionych w art. 26.

Artykuł 30

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymagania ustanowione w art. 26.
2. Organy te notyfikują Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pomocą systemu notyfikacji elektronicznej opracowanego i zarządzanego przez Komisję.

3. Do notyfikacji dołącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, podsystemu lub elementu bezpieczeństwa bądź podsystemów lub elementów bezpieczeństwa będących przedmiotem notyfikacji oraz stosowne poświadczenie kompetencji.

4. W przypadku gdy notyfikacja nie opiera się na certyfikacie akredytacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dokumenty potwierdzające kompetencje jednostki oceniającej zgodność oraz rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia systematycznego monitorowania tej jednostki i dalszego spełniania przez nią wymagań ustanowionych w art. 26.

5. Dana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem że Komisja i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku niekorzystania z akredytacji.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną na potrzeby niniejszego rozporządzenia.

6. Organ notyfikujący powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich kolejnych zmianach dotyczących notyfikacji.

Artykuł 31

Numery identyfikacyjne i wykazy jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Komisja przydziela jeden taki numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na podstawie szeregu unijnych aktów prawnych.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, wraz z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia aktualizację tego wykazu.

Artykuł 32

Zmiany notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania ustanowione w art. 26 lub nie wykonuje swoich obowiązków, organ notyfikujący, odpowiednio, ogranicza, zawiesza lub cofa notyfikację, w zależności od powagi niespełnianych wymagań lub niewykonanych obowiązków. Organ ten niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia notyfikacji, lub w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną, notyfikujące państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, by dokumentacją tej jednostki zajęła się inna jednostka notyfikowana lub żeby dokumentacja ta była dostępna na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

Artykuł 33

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub w których otrzymuje informacje o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub ciągłości spełniania przez tę jednostkę wymagań, którym podlega, i wywiązania się z nałożonych na nią obowiązków.

2. Na żądanie Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji danej jednostki notyfikowanej lub utrzymania przez nią kompetencji.

3. Komisja zapewnia poufne traktowanie wszystkich informacji szczególnie chronionych uzyskanych w trakcie prowadzonych postępowań wyjaśniających.

4. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że jednostka notyfikowana nie spełnia lub przestała spełniać wymagania jej notyfikacji, przyjmuje akt wykonawczy wzywający notyfikujące państwo członkowskie do podjęcia niezbędnych środków naprawczych, w razie potrzeby wraz z cofnięciem notyfikacji.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 44 ust. 2.

Artykuł 34

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie dotyczącym ich działalności

1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności według procedur oceny zgodności określonych w załącznikach III–VII.

2. Oceny zgodności przeprowadza się z zachowaniem odpowiednich proporcji, unikając przy tym zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych.

Jednostki oceniające zgodność wykonują swe zadania, należycie uwzględniając wielkość, sektor i strukturę przedsiębiorstwa, stopień złożoności technologii danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Zadania te wykonywane są jednak odpowiednio rygorystycznie i przy zachowaniu poziomu ochrony niezbędnego do zapewnienia zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z niniejszym rozporządzeniem.

3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnił zasadniczych wymagań ustanowionych w załączniku II lub w odpowiednich normach zharmonizowanych czy też innych specyfikacjach technicznych, zobowiązuje ona producenta do wprowadzenia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu lub decyzji o zatwierdzeniu.

4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu lub decyzji o zatwierdzeniu jednostka notyfikowana stwierdza, że podsystem lub element bezpieczeństwa nie są już zgodne z wymaganiami, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa wydany certyfikat lub decyzję o zatwierdzeniu.

5. W razie niepodjęcia środków naprawczych, lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa wszelkie certyfikaty lub decyzje o zatwierdzeniu, stosownie do sytuacji.

Artykuł 35

Odwołanie od decyzji jednostek notyfikowanych

Jednostki notyfikowane zapewniają dostępność procedury odwoławczej od ich decyzji.

Artykuł 36

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie informowania

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:

- a) o każdym przypadku odmowy wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu lub decyzji o zatwierdzeniu;
- b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres lub warunki notyfikacji;
- c) o każdym przypadku zażądania przez organy nadzoru rynku informacji dotyczących działań związanych z oceną zgodności;
- d) na żądanie, o wykonywanych działaniach związanych z oceną zgodności będących przedmiotem ich notyfikacji oraz o wszelkich innych wykonywanych działaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.

2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia, prowadzącym podobną działalność w zakresie oceny zgodności tych samych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, odpowiednie informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi wynikami oceny zgodności, a na żądanie z wynikami pozytywnymi.

Artykuł 37

Wymiana doświadczeń

Komisja organizuje wymianę doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę w obszarze notyfikacji.

Artykuł 38

Koordinacja jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia ustanowienie i właściwy przebieg koordynacji i współpracy jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w formie grupy koordynacyjnej jednostek notyfikowanych w zakresie urządzeń kolei linowych.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach tej grupy bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli.

ROZDZIAŁ V

NADZÓR RYNKU UNIJNEGO, KONTROLA PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA WPROWADZANYCH NA RYNEK UNIJNY ORAZ UNIJNA PROCEDURA OCHRONNA

Artykuł 39

Nadzór rynku unijnego i kontrola podsystemów i elementów bezpieczeństwa wprowadzanych na rynek unijny

Do podsystemów i elementów bezpieczeństwa stosuje się art. 15 ust. 3 i art. 16–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 40

Procedura postępowania na poziomie krajowym w przypadku podsystemów lub elementów bezpieczeństwa stwarzających zagrożenie

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają dostateczne powody, by sądzić, że dany podsystem lub element bezpieczeństwa stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, dokonują one oceny takiego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, która obejmuje wszystkie właściwe wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu. Zainteresowane podmioty gospodarcze, w razie potrzeby, współpracują w tym celu z organami nadzoru rynku.

Jeżeli w trakcie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organy nadzoru rynku stwierdzą, że dany podsystem lub element bezpieczeństwa nie jest już zgodny z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie wzywają odpowiedni podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich stosownych działań naprawczych w celu zapewnienia zgodności takiego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z wymaganiami, do wycofania tego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z obrotu lub do odzyskania go w wyznaczonym przez te organy rozsądnym terminie, współmiernym do charakteru zagrożenia.

Organ nadzoru rynku informują o tym odpowiednią jednostkę notyfikowaną.

Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, stosuje się art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymaganiami nie ogranicza się do terytorium państwa, w którym prowadzą nadzór, informują one Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.
3. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich stosownych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich właściwych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które udostępnił na rynku w Unii.
4. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie podejmuje stosownych działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku podejmują wszelkie stosowne środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania tego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa na rynku krajowym, wycofania danego podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z rynku lub odzyskania go.

Organy nadzoru rynku niezwłocznie powiadamiają o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, obejmują wszelkie dostępne informacje, zwłaszcza dane niezbędne do identyfikacji podsystemu lub elementu bezpieczeństwa niezgodnego z wymaganiami, informacje na temat pochodzenia tego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, charakteru domniemanej niezgodności z wymaganiami i związanego z nią zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania podjętych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez zainteresowany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku wskazują, czy brak zgodności z wymaganiami wynika z którejkolwiek z następujących przyczyn:

- a) niespełnianie przez dany podsystem lub element bezpieczeństwa wymagań dotyczących zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub ochrony mienia; lub
- b) wady w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 17, umożliwiających domniemanie zgodności.

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę na mocy niniejszego artykułu, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich podjętych środkach i przekazują wszelkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności z wymaganiami danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, którymi dysponują, a w razie niezgody na przyjęty środek krajowy przedstawiają swoje zastrzeżenia.

7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, żadne państwo członkowskie lub Komisja nie przedstawi zastrzeżeń wobec środka tymczasowego podjętego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.

8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne podjęcie odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, takich jak wycofanie danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z rynku.

Artykuł 41

Unijna procedura ochronna

1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 40 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka podjętego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna środek krajowy za sprzeczny z prawodawstwem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym lub podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy, w którym rozstrzyga o zasadności środka krajowego.

Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i podmiot gospodarczy lub podmioty gospodarcze.

2. Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia wycofania niezgodnego z wymaganiami podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z obrotu ze swoich rynków oraz informują o tym Komisję. Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie odstepuje od tego środka.

3. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność podsystemu lub elementu bezpieczeństwa wynika z wad w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 40 ust. 5 lit. b) niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Artykuł 42

Podsystemy lub elementy bezpieczeństwa zgodne z wymaganiami, lecz stwarzające zagrożenie

1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 40 ust. 1 państwo członkowskie stwierdzi, że podsystem lub element bezpieczeństwa, pomimo zgodności z wymaganiami niniejszego rozporządzenia, stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub mienia, wzywa ono dany podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich stosownych środków w celu zapewnienia, aby taki podsystem lub element bezpieczeństwa, w chwili wprowadzenia do obrotu, nie stwarzał już tego zagrożenia, w celu wycofania go z rynku lub jego odzyskania w wyznaczonym przez to państwo rozsądnym terminie, współmiernym do charakteru zagrożenia.
2. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odpowiednich podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, które udostępnił na rynku w Unii.
3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacja taka obejmuje wszelkie dostępne informacje, w szczególności dane niezbędne do identyfikacji danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, informacje na temat pochodzenia i łańcucha dostaw tego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania podjętych środków krajowych.
4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym lub podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja, w drodze aktów wykonawczych, podejmuje decyzję, czy dany środek krajowy jest uzasadniony, oraz, w razie potrzeby, proponuje stosowne środki.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa osób, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 4.

5. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i dany podmiot lub podmioty gospodarcze.

Artykuł 43

Niezgodność pod względem formalnym

1. Z zastrzeżeniem art. 40, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono dany podmiot gospodarczy do usunięcia następujących niezgodności:
 - a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 21 niniejszego rozporządzenia;
 - b) oznakowania CE nie zostało umieszczone;
 - c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej uczestniczącej w kontroli produkcji został umieszczony z naruszeniem art. 21 lub nie został umieszczony;
 - d) deklaracja zgodności UE nie została dołączona do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
 - e) deklaracji zgodności UE nie została sporządzona;
 - f) deklaracja zgodności UE została sporządzona nieprawidłowo;
 - g) dokumentacja techniczna jest niedostępna albo niekompletna;

- h) brak jest informacji, o których mowa w art. 11 ust. 6 lub art. 13 ust. 3, lub są one nieprawdziwe lub niekompletne;
- i) inne wymagania administracyjne, o których mowa w art. 11 lub 13, nie są spełnione.

2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, odpowiednie państwo członkowskie podejmuje wszelkie stosowne środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa na rynku lub zapewnienia jego odzyskania lub wycofania z obrotu.

ROZDZIAŁ VI

PROCEDURA KOMITETOWA, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 44

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. urządzeń kolei linowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.
5. Komisja zasięga opinii komitetu w każdej kwestii, w odniesieniu do której zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 lub innym prawodawstwem unijnym wymagane są konsultacje z ekspertami branżowymi.

Komitet może ponadto badać wszelkie inne kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, zgłaszane przez przewodniczącego komitetu lub przez przedstawiciela państwa członkowskiego, zgodnie z regulaminem komitetu.

Artykuł 45

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przez podmioty gospodarcze przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Przepisy te mogą obejmować sankcje karne za poważne naruszenia.

Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz mogą zostać zastrzone wówczas, gdy dany podmiot gospodarczy w przeszłości naruszył w podobny sposób przepisy niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję do dnia 21 marca 2018 r. oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach wpływających na te przepisy.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby ich przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przez podmioty gospodarcze przepisów niniejszego rozporządzenia były egzekwowane.

Artykuł 46

Przepisy przejściowe

Państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku podsystemów lub elementów bezpieczeństwa objętych zakresem stosowania dyrektywy 2000/9/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 21 kwietnia 2018 r.

Państwa członkowskie nie mogą utrudniać oddawania do użytku urządzeń kolei linowych objętych zakresem stosowania dyrektywy 2000/9/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały zainstalowane przed dniem 21 kwietnia 2018 r.

W przypadku elementów bezpieczeństwa certyfikaty lub decyzje o zatwierdzeniu wydane na podstawie dyrektywy 2000/9/WE zachowują ważność.

Artykuł 47

Uchylenie

Dyrektywa 2000/9/WE traci moc ze skutkiem od dnia 21 kwietnia 2018 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji z załącznika X.

Artykuł 48

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2018 r., z wyjątkiem:
 - a) art. 22–38 i 44, które stosuje się od dnia 21 października 2016 r.;
 - b) art. 45 ust. 1, który stosuje się od dnia 21 marca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 marca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PODSYSTEMY

Urządzenia kolei linowych dzielą się na infrastrukturę i podsystemy zestawione poniżej:

1. Liny i połączenia lin.
 2. Napędy i systemy hamulcowe.
 3. Wyposażenie mechaniczne:
 - 3.1. Mechanizm przewijania liny.
 - 3.2. Urządzenia stacyjne.
 - 3.3. Urządzenia trasowe.
 4. Pojazdy i elementy pojazdów:
 - 4.1. Wagoniki, kabiny, krzeselka, urządzenia holujące.
 - 4.2. Mechanizm zawieszenia pojazdów.
 - 4.3. Mechanizm napędowy.
 - 4.4. Połączenia z liną.
 5. Urządzenia elektrotechniczne:
 - 5.1. Urządzenia sterowania, monitorowania i urządzenia zabezpieczające.
 - 5.2. Sprzęt do przesyłania informacji.
 - 5.3. Instalacja odgromowa.
 6. Sprzęt ratunkowy.
 - 6.1. Stały sprzęt ratunkowy.
 - 6.2. Przenośny sprzęt ratunkowy.
-

ZAŁĄCZNIK II

ZASADNICZE WYMAGANIA

1. Cel

Niniejszy załącznik przedstawia zasadnicze wymagania, łącznie z gotowością eksploatacyjną i łatwością utrzymania, które stosuje się do projektowania, budowy oraz oddawania do eksploatacji urządzeń kolei linowych, i które stosuje się do podsystemów lub elementów bezpieczeństwa.

2. Wymagania ogólne

2.1. Bezpieczeństwo osób

Bezpieczeństwo pasażerów, personelu obsługi oraz osób trzecich jest podstawowym wymaganiem dotyczącym projektowania, budowy i eksploatacji urządzeń kolei linowych.

2.2. Zasady bezpieczeństwa

Wszystkie urządzenia kolei linowych muszą być zaprojektowane, eksploatowane i konserwowane zgodnie z następującymi zasadami, które mają być stosowane w przedstawionym porządku:

- należy wyeliminować lub, jeżeli nie jest to możliwe, ograniczyć zagrożenia, wprowadzając odpowiednie rozwiązania projektowe i konstrukcyjne,
- należy określić oraz wprowadzić wszystkie niezbędne środki ochrony przed zagrożeniami, których nie można wyeliminować poprzez wprowadzenie odpowiednich rozwiązań projektowych i konstrukcyjnych,
- należy określić oraz wyraźnie opisać środki ostrożności, jakie należy zachować, aby uniknąć zagrożeń, których nie dało się całkowicie wyeliminować przy pomocy rozwiązań i środków wskazanych w pierwszym i drugim tirecie.

2.3. Uwzględnianie czynników zewnętrznych

Urządzenia kolei linowych muszą być projektowane i budowane w taki sposób, aby można je było bezpiecznie użytkować, biorąc pod uwagę rodzaj urządzenia kolei linowych, cechy fizyczne i rzeźbę terenu, na którym urządzenia kolei linowych są zainstalowane, najbliższe otoczenie urządzeń oraz czynniki atmosferyczne i meteorologiczne, a także, w miarę potrzeb, budowle i inne przeszkody usytuowane w pobliżu, zarówno naziemne, jak i napowietrzne.

2.4. Wymiary

Urządzenia kolei linowych, podsystemy i wszystkie elementy bezpieczeństwa muszą być wymiarowane, zaprojektowane i budowane tak, aby wytrzymywały z odpowiednim marginesem bezpieczeństwa wszelkie obciążenia powstające we wszystkich przewidywalnych warunkach, łącznie z takimi, które pojawiają się, gdy urządzenie nie jest eksploatowane, oraz przy uwzględnieniu w szczególności oddziaływania czynników zewnętrznych, skutków dynamicznych i zmęczenia materiału, a także przy uwzględnieniu uznanych reguł postępowania, w szczególności w odniesieniu do doboru materiałów.

2.5. Montaż

2.5.1. Urządzenia kolei linowych, podsystemy oraz wszystkie elementy bezpieczeństwa muszą być zaprojektowane i skonstruowane w taki sposób, aby można je było bezpiecznie zmontować i zainstalować na miejscu.

2.5.2. Elementy bezpieczeństwa muszą być zaprojektowane w sposób uniemożliwiający popełnienie błędów montażowych, albo dzięki cechom konstrukcyjnym, albo za pomocą odpowiedniego oznakowania samych elementów.

2.6. Integralność urządzeń kolei linowych

2.6.1. Elementy bezpieczeństwa muszą być zaprojektowane, skonstruowane i udostępniane do użytku w sposób zapewniający w każdym przypadku integralność eksploatacyjną elementu i bezpieczeństwo urządzenia kolei linowych, jak to zostało określone w analizie bezpieczeństwa, o której mowa w art. 8, tak że ich awaria jest wysoce nieprawdopodobna, z zastrzeżeniem odpowiedniego marginesu bezpieczeństwa.

- 2.6.2. Urządzenia kolei linowych muszą być zaprojektowane i skonstruowane w taki sposób, aby zapewnić, że w trakcie eksploatacji wszelkie awarie bądź uszkodzenia elementów, które mogą stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa, zostaną usunięte przy zastosowaniu odpowiednich środków we właściwym czasie.
- 2.6.3. Zabezpieczenia, o których mowa w pkt 2.6.1 i 2.6.2, mają zastosowanie przez cały okres pomiędzy dwiema kontrolami stanu bezpieczeństwa danych elementów według przewidzianego harmonogramu. Harmonogram kontroli i badań elementów bezpieczeństwa musi być wyraźnie podany w instrukcji obsługi.
- 2.6.4. Elementy bezpieczeństwa, dodane do urządzeń kolei linowych jako części zamienne, muszą spełniać zasadnicze wymagania przedstawione w niniejszym rozporządzeniu oraz warunki odnoszące się do sprawnego współdziałania z innymi częściami urządzeń kolei linowych.
- 2.6.5. Należy podjąć środki zapewniające, by skutki pożaru urządzeń kolei linowych nie stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa osób.
- 2.6.6. Należy podjąć specjalne środki, które mają zapewnić ochronę osób i urządzeń kolei linowych przed skutkami wyładowań atmosferycznych.
- 2.7. Urządzenia zabezpieczające
- 2.7.1. Wszelkie uszkodzenia urządzeń kolei linowych, które mogłyby doprowadzić do awarii stanowiącej zagrożenie dla bezpieczeństwa, są, tam, gdzie jest to ze względów praktycznych możliwe, wykrywane przez urządzenia zabezpieczające, które przekazują i przetwarzają informacje o awarii. To samo odnosi się do wszelkich przewidywalnych w normalnych warunkach czynników zewnętrznych, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa.
- 2.7.2. Zapewnia się możliwość wyłączenia w każdej chwili urządzenia kolei linowych ręcznie.
- 2.7.3. Po wyłączeniu urządzenia kolei linowych przez urządzenie zabezpieczające nie może być możliwe jego ponowne uruchomienie, jeżeli nie zostały podjęte odpowiednie działania.
- 2.8. Łatwość utrzymania
- Urządzenia kolei linowych muszą być zaprojektowane i skonstruowane w sposób umożliwiający bezpieczne przeprowadzanie rutynowych i specjalnych działań i procedur w zakresie konserwacji i naprawy.
- 2.9. Uciążliwość
- Urządzenia kolei linowych muszą być zaprojektowane i skonstruowane w taki sposób, aby wszelkie wewnętrzne i zewnętrzne czynniki szkodliwe, powstałe na skutek szkodliwych gazów, nadmiernego poziomu hałasu czy wibracji, mieściły się w wyznaczonych granicach.
3. Wymagania dotyczące infrastruktury
- 3.1. Układ, prędkość i odległości pomiędzy urządzeniami jezdnyymi
- 3.1.1. Urządzenia kolei linowych muszą być zaprojektowane tak, aby mogły być bezpiecznie eksploatowane przy uwzględnieniu charakterystyki i rzeźby terenu, otoczenia, warunków atmosferycznych i meteorologicznych, wszelkich możliwych konstrukcji i budowli znajdujących się w pobliżu, zarówno naziemnych, jak i napowietrznych, w taki sposób, żeby nie powodować uciążliwości ani nie stanowić zagrożenia we wszelkich możliwych warunkach eksploatacji i konserwacji albo w trakcie akcji ratowniczej.
- 3.1.2. Należy zachować odpowiednie odległości w osi poziomej i pionowej pomiędzy pojazdami, urządzeniami holującymi, torami ruchu, linami itp. oraz od wszelkich możliwych naziemnych i napowietrznych konstrukcji i przeszkód znajdujących się w pobliżu, biorąc pod uwagę poziome, pionowe i boczne ruchy liny, pojazdów lub urządzeń holujących przy założeniu najtrudniejszych przewidywalnych warunków eksploatacji.
- 3.1.3. Maksymalna odległości pomiędzy pojazdem a poziomem gruntu musi uwzględniać rodzaj urządzenia kolei linowych, rodzaj pojazdów oraz procedury ratunkowe. W przypadku pojazdów otwartych uwzględnia się także niebezpieczeństwo upadku oraz aspekty psychologiczne wynikające z odległości pomiędzy pojazdem a poziomem gruntu.

- 3.1.4. Maksymalna prędkość pojazdów lub urządzeń holujących, minimalna odległość pomiędzy nimi, przyspieszenie oraz sposób hamowania muszą być tak dobrane, aby zapewnić bezpieczeństwo osób oraz bezpieczną eksploatację urządzenia kolei linowych.
- 3.2. Stacje i konstrukcje znajdujące się wzdłuż liny
- 3.2.1. Stacje i konstrukcje znajdujące się wzdłuż linii kolejki linowej muszą być zaprojektowane, zbudowane i wyposażane w sposób zapewniający ich stabilność. Muszą one pozwalać na bezpieczne prowadzenie lin, pojazdów i urządzeń holujących, a także umożliwiać bezpieczne przeprowadzenie napraw i konserwacji we wszystkich warunkach eksploatacyjnych.
- 3.2.2. Obszar wsiadania do urządzenia kolei linowych i wysiadania z niego musi być zaprojektowany w sposób gwarantujący bezpieczeństwo pojazdów, urządzeń holujących i osób. Ruch pojazdów i urządzeń holujących na stacjach nie może się odbywać z zagrożeniem dla osób, z uwzględnieniem ich możliwego aktywnego przyczynienia się do takiego ruchu.
4. Wymagania dotyczące lin, napędów, systemów hamowania oraz instalacji mechanicznych i elektrycznych
- 4.1. Liny i podpory lin
- 4.1.1. Z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć technologicznych należy podjąć wszelkie działania, aby:
- uniemożliwić uszkodzenie lin lub elementów do nich przymocowanych,
 - osiągnąć najlepsze wartości naprężeń,
 - zapewnić, by liny były prawidłowo osadzone na podporach i nie mogły wypaść z prowadnic,
 - zapewnić możliwość monitorowania stanu lin.
- 4.1.2. Nie można całkowicie wyeliminować możliwości wypadnięcia lin z prowadnic; należy przyjąć środki zapewniające, w przypadku wypadnięcia liny z prowadnic, możliwość ponownego ułożenia liny i wyłączenia urządzenia kolei linowych bez zagrożenia dla osób.
- 4.2. Instalacje mechaniczne
- 4.2.1. Napęd
- System napędowy urządzenia kolei linowych musi zapewniać odpowiednie osiągi, dopasowane do różnych trybów pracy i sposobów eksploatacji urządzenia.
- 4.2.2. Napęd zapasowy
- Urządzenie kolei linowych musi być wyposażony w zapasowy system napędowy, którego źródło energii jest niezależne od źródła energii głównego napędu. Napęd zapasowy nie jest jednak wymagany, jeżeli analiza bezpieczeństwa wykazała, że osoby mogą opuścić pojazdy, a w szczególności urządzenia holujące szybko i bezpiecznie, nawet jeżeli napęd zapasowy nie jest dostępny.
- 4.2.3. Układy hamulcowe
- 4.2.3.1. Zapewnia się możliwość wyłączenia urządzenia kolei linowych lub pojazdów w każdej chwili w nagłych wypadkach, nawet w warunkach najbardziej niesprzyjających ze względu na dopuszczalne obciążenia i przyleganie liny do koła napędowego. Zapewnia się na tyle krótką drogę hamowania, na ile pozwalają na to warunki bezpieczeństwa urządzenia kolei linowych.
- 4.2.3.2. Parametry opóźnienia muszą mieścić się w odpowiednich granicach ustanowionych w taki sposób, aby zapewnić zarówno bezpieczeństwo osób, jak i zadowalające warunki pracy pojazdów, lin i innych części urządzenia kolei linowych.
- 4.2.3.3. Wszystkie urządzenia kolei linowych muszą być zaopatrzone w co najmniej dwa systemy hamowania, z których każdy jest w stanie całkowicie wyhamować urządzenie kolei linowych, i których działanie jest skoordynowane w ten sposób, że w przypadku nieskutecznego działania jednego z nich, drugi zastępuje go automatycznie. Ostatni system hamowania urządzeń kolei linowych musi działać jak najbliższej liny trakcyjnej. Przepisy te nie odnoszą się do wyciągów narciarskich.

- 4.2.3.4. Urządzenie kolei linowych musi być zaopatrzone w skutecznie działające zaciski i mechanizm unieruchamiający, które uniemożliwiają przedwczesne ponowne uruchomienie.
- 4.3. Elementy sterownicze
- Elementy monitorowania i kontroli muszą być zaprojektowane i skonstruowane w sposób zapewniający bezpieczeństwo i niezawodność, tak aby wytrzymywały zwykłe naprężenia i obciążenia pojawiające się w trakcie eksploatacji, a także aby były odporne na działanie czynników zewnętrznych takich jak wilgotność, wysokie i niskie temperatury lub zakłócenia elektromagnetyczne, oraz aby nie stawały się przyczyną niebezpiecznych sytuacji nawet w przypadku błędu w obsłudze.
- 4.4. Urządzenia do przesyłania informacji
- Urządzenia kolei linowych muszą mieć zainstalowane odpowiednie urządzenia do przesyłania informacji, tak aby pracownicy obsługi mogli się cały czas porozumiewać oraz aby w sytuacjach nagłych mogli przekazywać informacje pasażerom.
5. Pojazdy i urządzenia holujące
- 5.1. Pojazdy i urządzenia holujące muszą być tak zaprojektowane i wyposażone, aby w normalnych przewidywalnych warunkach eksploatacji pasażerowie i pracownicy obsługi nie mogli wypaść i nie byli narażeni na inne zagrożenia.
- 5.2. Wyposażenie pojazdów i urządzeń holujących musi być tak skonstruowane i zwymiarowane, aby nie powodować:
- uszkodzeń liny, lub
 - poślizgu, z wyjątkiem sytuacji, w których poślizg nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa pojazdów, urządzeń holujących i całego urządzenia,
- w najbardziej niesprzyjających warunkach eksploatacyjnych.
- 5.3. Drzwi do pojazdów (wagonów, kabin) muszą być zaprojektowane i skonstruowane w taki sposób, aby można je było zamknąć i zaryglować. Podłoga i ściany pojazdów muszą być zaprojektowane i skonstruowane w taki sposób, aby wytrzymywały nacisk i obciążenie wytwarzane przez pasażerów i pracowników obsługi w każdej sytuacji.
- 5.4. Jeżeli ze względów bezpieczeństwa eksploatacji w urządzeniu jezdnym wymagana jest obecność operatora, urządzenie to wyposaża się w sposób umożliwiający operatorowi wykonywanie jego zadań.
- 5.5. Pojazdy i urządzenia holujące oraz w szczególności ich mechanizmy zawieszenia muszą być zaprojektowane i wyposażone w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo pracowników obsługujących je zgodnie z odpowiednimi zasadami i instrukcjami.
- 5.6. W przypadku pojazdów, które są odłączane od liny, zapewnia się wszelkie środki, aby bez stwarzania jakiegokolwiek zagrożenia dla pasażerów lub pracowników obsługi można było w momencie odjazdu zahamować każdy pojazd, który zostało nieprawidłowo podłączony do liny, oraz aby można było zahamować każdy pojazd, który nie został odłączony w momencie przyjazdu, i zapobiec spadnięciu pojazdu.
- 5.7. Urządzenia, w których pojazdy poruszają się po torze stałym (takie jak koleje linowe terenowe i napowietrzne koleje wielolinowe) muszą być wyposażone w automatyczne urządzenia hamujące na trasie, jeżeli racjonalnie nie można wykluczyć możliwości zerwania liny trakcyjnej.
- 5.8. W przypadkach gdy nie da się wykluczyć niebezpieczeństwa wykolejenia, pojazdy muszą być zaopatrzone w automatyczny mechanizm zapobiegający wykolejeniu hamujący pojazd w sposób niestwarzający zagrożenia dla osób.
6. Urządzenia dla pasażerów i personelu obsługi
- Dostęp do platformy dla wsiadających, zejście z platformy dla wysiadających oraz samo wsiadanie i wysiadanie pasażerów i personelu obsługi muszą być tak zorganizowane, aby pojazdy w ruchu i podczas zatrzymywania nie stanowiły zagrożenia dla pasażerów i personelu obsługi, w szczególności w miejscach, gdzie istnieje ryzyko upadku.
- Należy zapewnić dzieciom oraz osobom z ograniczoną możliwością poruszania się możliwość korzystania z urządzeń kolei linowych w sposób bezpieczny, jeżeli urządzenie to jest przystosowane do transportu takich osób.

7. Gotowość eksploatacyjna

7.1. Bezpieczeństwo

7.1.1. Należy przyjąć wszystkie techniczne przepisy i środki w celu zapewnienia, by urządzenia kolei linowych były użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem, z uwzględnieniem dokumentacji technicznej i w określonych warunkach eksploatacji, z zachowaniem instrukcji bezpiecznej eksploatacji i konserwacji. Instrukcje użytkowania i dodatkowe uwagi muszą być sporządzone języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników, określonym przez państwo członkowskie, na którego terytorium urządzenie kolei linowych zostało zbudowane.

7.1.2. Osoby odpowiedzialne za obsługę urządzeń kolei linowych muszą być zaopatrzone w odpowiednie środki materiałowe oraz muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje do wykonywania czynności tego typu.

7.2. Bezpieczeństwo w przypadku unieruchomienia urządzeń kolei linowych

Należy przyjąć wszystkie techniczne przepisy i środki w celu zapewnienia, by w sytuacji, gdy urządzenie kolei linowych zostało unieruchomione i nie może być szybko uruchomione ponownie, pasażerowie i personel obsługi mogli zostać bezpiecznie ewakuowani w czasie, który zostaje określony z uwzględnieniem rodzaju urządzenia oraz jego otoczenia.

7.3. Inne szczególne przepisy dotyczące bezpieczeństwa

7.3.1. Stanowisko i miejsce pracy operatora

Ruchome elementy, do których zazwyczaj jest dostęp na stacjach, muszą być zaprojektowane, zbudowane i zainstalowane w taki sposób, aby wykluczyć wszelkie niebezpieczeństwo, lub jeżeli niebezpieczeństwo takie istnieje, muszą być zaopatrzone w osłony uniemożliwiające wszelki kontakt z tymi elementami urządzenia kolei linowych, które mogą spowodować wypadek. Osłony te muszą być takiego rodzaju, iż nie można ich łatwo usunąć lub uszkodzić.

7.3.2. Niebezpieczeństwo upadku

Stanowiska i miejsca pracy, łącznie z tymi, które są wykorzystywane tylko sporadycznie, a także dojścia do tych miejsc i stanowisk, są projektowane i konstruowane w sposób zapobiegający upadkowi osób, które tam pracują lub się przemieszczają. Jeżeli ich konstrukcja nie jest odpowiednia, muszą także zostać wyposażone w zaczepy, do których można dołączyć sprzęt ochrony osobistej zabezpieczający przed upadkiem.

ZAŁĄCZNIK III

**PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA: MODUŁ B:
BADANIE TYPU UE – TYP PRODUKCJI**

1. Badanie typu UE stanowi część procedury oceny zgodności, w ramach której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz weryfikuje i poświadcza, że projekt techniczny spełnia mające zastosowanie wymagania niniejszego rozporządzenia.
2. Badanie typu UE przeprowadza się w drodze oceny adekwatności projektu technicznego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa poprzez zbadanie dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3, oraz zbadanie próbki kompletnego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji (typu produkcji).
3. Producent składa wniosek o przeprowadzenie badania typu UE w jednej wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego imię i nazwisko lub nazwę i adres;
 - b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;
 - c) dokumentację techniczną podsystemu i elementu bezpieczeństwa określoną w załączniku VIII;
 - d) reprezentatywny egzemplarz podsystemu lub elementu bezpieczeństwa albo informacje o miejscu, gdzie może on zostać zbadany. Jednostka notyfikowana może żądać dostarczenia kolejnych egzemplarzy, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań;
4. Jednostka notyfikowana:
 - 4.1. bada dokumentację techniczną w celu oceny adekwatności projektu technicznego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
 - 4.2. weryfikuje, czy dany egzemplarz lub egzemplarze zostały wytworzone zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje te elementy, które zaprojektowane zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami odpowiednich norm zharmonizowanych, jak również te elementy, które zaprojektowano zgodnie z innymi właściwymi specyfikacjami technicznymi;
 - 4.3. przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich sprawdzeń i badań w celu weryfikacji, czy – w przypadku gdy producent zdecydował się na zastosowanie rozwiązań określonych we właściwych normach zharmonizowanych – zostały one zastosowane prawidłowo;
 - 4.4. przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich sprawdzeń i badań w celu weryfikacji, czy – w przypadku gdy nie zostały zastosowane rozwiązania określone we właściwych normach zharmonizowanych – rozwiązania przyjęte przez producenta, w tym rozwiązania określone w innych zastosowanych specyfikacjach technicznych, spełniają odpowiadające im zasadnicze wymagania niniejszego rozporządzenia;
 - 4.5. uzgadnia z producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną sprawdzenia i badania.
 5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4, i ich rezultaty. Z zastrzeżeniem obowiązków wobec organów notyfikujących jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.
 6. W przypadku gdy typ spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat badania typu UE. Certyfikat zawiera imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta, wnioski z badań, ewentualne warunki jego ważności, dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu (podsystemu lub elementu bezpieczeństwa) oraz, w odpowiednich przypadkach, opis ich funkcjonowania. Do certyfikatu dołączony może być jeden lub więcej załączników.

Certyfikat badania typu UE i załączniki do niego zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z badanym typem oraz kontrolę w trakcie eksploatacji. Ponadto są w nim określone wszelkie warunki, od spełnienia których uzależnione może być jego wydanie, i są do niego dołączone opisy i rysunki niezbędne do zidentyfikowania zatwierdzonego typu.

Maksymalny okres ważności certyfikatu wynosi 30 lat po dacie wydania.

Jeżeli typ nie spełnia odnośnych wymagań niniejszego rozporządzenia, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.

7. Jednostka notyfikowana śledzi wszelkie zmiany w powszechnie uznanym stanie wiedzy technicznej wskazujące, że zatwierdzony typ może nie spełniać już obowiązujących wymagań niniejszego rozporządzenia, oraz ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania. Jeśli wymagane są dalsze badania, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.

Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o wszelkich modyfikacjach zatwierdzonego typu, które mogą wpływać na zgodność podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z zasadniczymi wymaganiami niniejszego rozporządzenia lub na warunki ważności certyfikatu.

Jednostka notyfikowana bada daną zmianę i informuje producenta, czy certyfikat badania typu UE pozostaje ważny, czy też potrzebne są dalsze badania, weryfikacje lub testy. W stosownych przypadkach jednostka notyfikowana wydaje dodatek do istniejącego certyfikatu badania typu UE lub wzywa do złożenia nowego wniosku o badanie typu UE.

8. Każda jednostka notyfikowana informuje właściwy organ notyfikujący o certyfikatach badania typu UE lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, oraz okresowo lub na żądanie, udostępnia właściwemu organowi notyfikującemu wykaz tych certyfikatów badania typu UE lub wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania typu UE lub wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami, oraz na żądanie, o takich certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała.

Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopie certyfikatów badania typu UE lub dodatków do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, do wygaśnięcia ważności tego certyfikatu.

9. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.
10. Obowiązki producenta określone w pkt 7 i 9 mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez jego upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie.

ZAŁĄCZNIK IV

**PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA: MODUŁ D:
ZGODNOŚĆ Z TYPEM OPARTA O ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PROCESU PRODUKCJI**

1. Zgodność z typem oparta o zapewnienie jakości procesu produkcji stanowi część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wypełnia obowiązki określone w pkt 2 i 5, oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane podsystemy lub elementy bezpieczeństwa są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające zastosowanie wymagania niniejszego rozporządzenia.

2. Wytwarzanie

Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji, kontroli gotowych produktów i badania danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zgodnie z pkt 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.

3. System jakości

- 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny systemu jakości w odniesieniu do danych podzespołów lub elementów bezpieczeństwa.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego imię i nazwisko lub nazwę i adres;
 - b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;
 - c) wszystkie odpowiednie informacje na temat podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zatwierdzonych w trybie modułu B;
 - d) dokumentację dotyczącą systemu jakości;
 - e) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu lub certyfikatów badania typu UE;
 - f) informacje o obiekcie, w którym wytwarzane są podsystemy lub elementy bezpieczeństwa.
- 3.2. System jakości zapewnia, aby podsystemy lub elementy bezpieczeństwa były zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniały mające zastosowanie wymagania niniejszego rozporządzenia.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta dokumentuje się w systematyczny i uporządkowany sposób, w drodze polityki, procedur i instrukcji sporządzonych na piśmie. Dokumentacja systemu jakości musi pozwalać na spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości.

Dokumentacja systemu jakości zawiera w szczególności odpowiedni opis:

- a) celów dotyczących jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa w zakresie jakości produktów;
- b) odpowiednich technik wytwarzania, kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów i systemowych działań, jakie będą stosowane;
- c) sprawdzeń i badań, które będą wykonywane przed wytworzeniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwości, z jaką będą przeprowadzane;
- d) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd.;
- e) środków monitorowania realizacji wymaganej jakości produktu oraz skutecznego działania systemu jakości.

- 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2.

Domniemywa ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami odpowiedniej normy zharmonizowanej.

Audyt obejmuje wizytację w zakładzie, w którym podsystemy lub elementy bezpieczeństwa są wytwarzane, sprawdzane i badane.

Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością, w skład zespołu audytowego musi wchodzić co najmniej jeden członek dysponujący doświadczeniem z zakresu oceny urządzeń kolei linowych, technologii danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa oraz ze znajomością odpowiednich wymagań niniejszego rozporządzenia. Audyt obejmuje wizytację w zakładzie producenta. Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. e), w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania właściwych wymagań niniejszego rozporządzenia oraz do przeprowadzenia niezbędnych badań w celu zapewnienia zgodności podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z tymi wymaganiami.

O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz umotywowaną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

- 3.4. Producent zobowiązuje się do wykonywania obowiązków wynikających z tak zatwierzonego systemu jakości oraz do utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni i skuteczny.
- 3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła dany system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach tego systemu.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system jakości będzie nadal spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy niezbędna jest ponowna jego ocena.

Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o wynikach oceny. W przypadku ponownej oceny powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz umotywowaną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana

- 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierzonego systemu jakości.
- 4.2. Na potrzeby oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc wytwarzania, kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:
- a) dokumentację systemu jakości;
 - b) dokumentację dotyczącą jakości, taką jak sprawozdania z inspekcji i dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp.
- 4.3. Co najmniej raz w roku jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.
- 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie potrzeby, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z tych badań.

5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

- 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa zgodnych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniających właściwe wymagania niniejszego rozporządzenia.

- 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego wzorca podsystemu lub elementu bezpieczeństwa i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wzorzec podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, dla którego została sporządzona.

Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.

6. Przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych następujące dokumenty:
- dokumentację, o której mowa w pkt 3.1;
 - informacje dotyczące zatwierdzonej modyfikacji, o której mowa w pkt 3.5;
 - decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.
7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośny organ notyfikujący o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnemu organowi notyfikującemu wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła, cofnęła lub objęła innymi ograniczeniami, podając powody swojej decyzji, oraz na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.

Na żądanie jednostka notyfikowana przekazuje Komisji i państwom członkowskim kopię wydanych decyzji o zatwierdzeniu systemu jakości.

Jednostka notyfikowana przechowuje kopię każdej wydanej decyzji o zatwierdzeniu oraz jej załączników i dodatków.

8. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie.

ZAŁĄCZNIK V

**PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA: MODUŁ F:
ZGODNOŚĆ Z TYPEM OPARTA O WERYFIKACJĘ PODSYSTEMU LUB ELEMENTU BEZPIECZEŃSTWA**

1. Zgodność z typem oparta o weryfikację produktu stanowi część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wypełnia obowiązki określone w pkt 2, 5.1 i 6 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, podlegające przepisom pkt 3, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające zastosowanie wymagania niniejszego rozporządzenia.

2. Wytwarzanie

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

3. Weryfikacja

3.1. Producent składa wnioski o weryfikację podsystemu lub elementu bezpieczeństwa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego imię i nazwisko lub nazwę i adres;
- b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;
- c) wszystkie odpowiednie informacje na temat podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zatwierdzonych w trybie modułu B;
- d) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu lub certyfikatów badania typu UE;
- e) informacje o miejscu, w którym podsystem lub element bezpieczeństwa mogą zostać zbadane.

3.2. Jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie sprawdzenia i badania w celu weryfikacji zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z właściwymi wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Sprawdzenia i badania sprawdzające zgodność podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z właściwymi wymaganiami przeprowadzane są, zależnie od wyboru producenta, albo w drodze sprawdzenia i badania każdego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa zgodnie z pkt 4, albo statystycznego sprawdzenia i badania podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zgodnie z pkt 5.

4. Weryfikacja zgodności poprzez sprawdzenie i badanie każdego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa.

4.1. Wszystkie podsystemy lub elementy bezpieczeństwa są poddawane indywidualnym sprawdzeniom i stosownym badaniom określonym we właściwych normach zharmonizowanych, lub równoważnym badaniom określonym w innych właściwych specyfikacjach technicznych, w celu weryfikacji ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i właściwymi wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie właściwe badania należy przeprowadzić.

4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych sprawdzeń i badań oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa, lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

Producent przechowuje certyfikaty zgodności do wglądu organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.

5. Statystyczna weryfikacja zgodności

- 5.1. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, tak aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały jednolitość każdej wytworzonej partii produktów, oraz przedstawia swoje podsystemy lub elementy bezpieczeństwa do weryfikacji w postaci jednolitych partii.
- 5.2. Z każdej partii pobiera się losowo wybraną próbkę. Wszystkie podsystemy lub elementy bezpieczeństwa są poddawane indywidualnym sprawdzeniom i stosownym badaniom określonym we właściwych normach zharmonizowanych bądź równoważnym badaniom określonym w innych właściwych specyfikacjach technicznych w celu weryfikacji ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z właściwymi wymaganiami niniejszego rozporządzenia i w celu podjęcia decyzji o akceptacji lub odrzuceniu danej partii. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie stosowne badania należy przeprowadzić.
- 5.3. W przypadku akceptacji partii wszystkie podsystemy lub elementy bezpieczeństwa w partii uznaje się za zatwierdzone, z wyjątkiem tych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z próbki, które nie przeszły pomyślnie badań.

Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych sprawdzeń i badań oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

Producent przechowuje certyfikaty zgodności do wglądu organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.

- 5.4. W przypadku odrzucenia partii produktów jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii produktów jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i podjąć stosowne środki.

6. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

- 6.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, który jest zgodny z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełnia właściwe wymagania niniejszego rozporządzenia.
- 6.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego wzorca podsystemu lub elementu bezpieczeństwa i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wzorzec podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, dla którego została sporządzona.

Za zgodą i na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, producent może również umieszczać na podsystemach lub elementach bezpieczeństwa numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.

7. Za zgodą i na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej producent może umieszczać jej numer identyfikacyjny na podsystemach lub elementach bezpieczeństwa podczas procesu ich wytwarzania.

8. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie. Upoważniony przedstawiciel nie może wypełniać obowiązków producenta określonych w pkt 2 i 5.1.

—

ZAŁĄCZNIK VI

**PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA: MODUŁ G:
ZGODNOŚĆ OPARTA O WERYFIKACJĘ JEDNOSTKOWĄ**

1. Zgodność oparta o weryfikację jednostkową to procedura oceny zgodności, w ramach której producent wypełnia obowiązki określone w pkt 2, 3.1 i 4 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dany podsystem lub element bezpieczeństwa, podlegający wymaganiom pkt 3, jest zgodny ze znajdującymi zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

2. Wytwarzanie

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces wytwarzania i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

3. Weryfikacja

3.1. Producent składa wniosek o weryfikację jednostkową podsystemu lub elementu bezpieczeństwa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego imię i nazwisko lub nazwę i adres;
- b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;
- c) dokumentację techniczną podsystemu lub elementu bezpieczeństwa zgodnie z załącznikiem VIII;
- d) informacje o miejscu, w którym podsystem lub element bezpieczeństwa mogą być zbadane.

3.2. W celu sprawdzenia zgodności podsystemu lub elementu bezpieczeństwa z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia jednostka notyfikowana bada dokumentację techniczną podsystemu lub elementu bezpieczeństwa oraz przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich sprawdzeń i badań określonych we właściwych normach zharmonizowanych lub badań równoważnych określonych w innych właściwych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej lub dokumentu normatywnego dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić.

Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych sprawdzeń i badań oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

Jeżeli jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu zgodności, podaje szczegółowe powody odmowy i wskazuje niezbędne działania naprawcze, które należy podjąć.

Jeżeli producent ponownie występuje o weryfikację jednostkową danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, swój wniosek składa do tej samej jednostki notyfikowanej.

Na żądanie jednostka notyfikowana przekazuje Komisji i państwom członkowskim kopię certyfikatu zgodności.

Producent przechowuje dokumentację techniczną i certyfikat zgodności do wglądu organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu danego podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.

4. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

4.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, jej numer identyfikacyjny na każdym podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa spełniającym właściwe wymagania niniejszego rozporządzenia.

- 4.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu. W deklaracji zgodności UE określa się podsystem lub element bezpieczeństwa, dla którego deklaracja została sporządzona.

Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwych organów.

5. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 3.1 i 4 mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie.

—

ZAŁĄCZNIK VII

**PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA: MODUŁ H 1:
ZGODNOŚĆ OPARTA NA PEŁNYM ZAPEWNIENIU JAKOŚCI ORAZ BADANIU PROJEKTU**

1. Zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości oraz badaniu projektu to procedura oceny zgodności, w ramach której producent wypełnia obowiązki określone w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane podsystemy lub elementy bezpieczeństwa spełniają mające do nich zastosowanie wymagania niniejszego rozporządzenia.

2. Wytwarzanie

Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do projektu, wytwarzania oraz końcowej kontroli i badania podsystemów lub elementów bezpieczeństwa zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi określonemu w pkt 4. Odpowiedniość projektu technicznego podsystemów lub elementów bezpieczeństwa badana jest zgodnie z pkt 3.6.

3. System jakości

3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres;
- b) wszystkie niezbędne informacje o podsystemach lub elementach bezpieczeństwa, jakie mają być wytwarzane;
- c) dokumentację techniczną zgodnie z załącznikiem VIII dotyczącą jednego reprezentatywnego typu każdej kategorii podsystemów lub elementów bezpieczeństwa, jakie mają być wytwarzane;
- d) dokumentację dotyczącą systemu jakości;
- e) adresy obiektów, w których odbywa się projektowanie, produkcja, kontrole i badania;
- f) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej.

3.2. System jakości zapewnia, aby podsystemy lub elementy bezpieczeństwa były zgodne z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta dokumentuje się w systematyczny i uporządkowany sposób, w drodze polityki, procedur i instrukcji sporządzonych na piśmie. Dokumentacja systemu jakości musi pozwalać na spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości.

Dokumentacja systemu jakości zawiera w szczególności odpowiedni opis:

- a) celów dotyczących jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa w zakresie projektu i jakości produktu;
- b) specyfikacji projektu technicznego, łącznie z normami, które będą stosowane, a także, w przypadku gdy odpowiednie normy zharmonizowane nie zostaną w pełni zastosowane, opis środków – w tym innych odnośnych specyfikacji technicznych – które zostaną przyjęte w celu zapewnienia spełnienia zasadniczych wymagań niniejszego rozporządzenia;
- c) technik kontrolowania i weryfikacji projektu oraz procesów i systematycznych działań, które będą stosowane przy projektowaniu podsystemów lub elementów bezpieczeństwa;
- d) odpowiednich technik wytwarzania, kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów i systemowych działań, jakie będą stosowane;
- e) sprawdzeń i badań, które będą wykonywane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwości, z jaką będą przeprowadzane;

- f) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd.;
 - g) środków monitorowania w odniesieniu do osiągnięcia wymaganej jakości produktu oraz skutecznego działania systemu jakości.
- 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Domniemywa ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami właściwej normy zharmonizowanej.

Audyt obejmuje wizytację w zakładzie, w którym podsystemy lub elementy bezpieczeństwa są projektowane, wytwarzane, sprawdzane i badane.

Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością w skład zespołu audytowego musi wchodzić co najmniej jeden członek dysponujący doświadczeniem audytora z zakresu oceny w dziedzinie urządzeń kolei linowych, technologii danych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa oraz ze znajomością właściwych wymagań niniejszego rozporządzenia.

Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1, w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania właściwych wymagań niniejszego rozporządzenia oraz do przeprowadzenia niezbędnych badań w celu zapewnienia zgodności podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z tymi wymaganiami.

Jednostka notyfikowana powiadamia o swojej decyzji producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz umotywowaną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

- 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełnienia obowiązków wynikających z tak zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni i skuteczny.
- 3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła dany system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach tego systemu jakości.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system jakości będzie nadal spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy niezbędna jest ponowna jego ocena.

Jednostka powiadamia producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z oceny oraz umotywowaną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

3.6. Badanie projektu

- 3.6.1. Producent składa wniosek o badanie projektu do jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1.
- 3.6.2. Wniosek umożliwia zrozumienie projektu, produkcji oraz działania podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, a także ocenę zgodności z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Wniosek zawiera:

- a) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta;
 - b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;
 - c) dokumentację techniczną określoną w załączniku VIII.
- 3.6.3. Jednostka notyfikowana bada wniosek i – jeżeli projekt spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do podsystemu lub elementu bezpieczeństwa – wydaje producentowi certyfikat badania projektu UE. Certyfikat ten zawiera imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta, wnioski z badań, ewentualne warunki jego ważności i dane niezbędne do identyfikacji zatwierzonego projektu. Do certyfikatu tego może być dołączony jeden lub większa liczba załączników.

Ten certyfikat i załączniki do niego zawierają wszystkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z badanym projektem oraz uwzględniające kontrolę w trakcie eksploatacji, gdy to stosowne.

W przypadku gdy projekt nie spełnia mających zastosowanie wymagań niniejszego rozporządzenia, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania projektu UE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.

- 3.6.4. Jednostka notyfikowana śledzi wszelkie zmiany w powszechnie uznanym stanie wiedzy fachowej wskazujące, że zatwierdzony projekt może nie spełniać już mających zastosowanie wymagań niniejszego rozporządzenia, oraz ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania. Jeśli wymagane są dalsze badania, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.

Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która wydała certyfikat badania projektu UE, o wszystkich modyfikacjach zatwierdzonego projektu, które mogą wpływać na zgodność z zasadniczymi wymaganiami niniejszego rozporządzenia lub na warunki ważności certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia – wydanego przez jednostkę notyfikowaną, która wydała certyfikat badania projektu UE – w formie dodatku do pierwotnego certyfikatu badania projektu UE.

- 3.6.5. Każda jednostka notyfikowana informuje właściwy organ notyfikujący o certyfikatach badania projektu UE lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, oraz udostępnia, okresowo lub na żądanie, odnośnemu organowi notyfikującemu wykaz certyfikatów lub wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania projektu UE lub wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub objęła innym ograniczeniami, oraz, na żądanie, o certyfikatach lub dodatkach do nich, które wydała.

Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopie certyfikatów badania projektu UE lub dodatków do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną.

Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu badania projektu UE, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, do czasu wygaśnięcia ważności certyfikatu.

- 3.6.6. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania projektu UE oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu.

4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana

- 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.
- 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc projektowania, produkcji, kontroli, badań i magazynowania oraz zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:
- dokumentację systemu jakości;
 - zapisy dotyczące jakości przewidziane w projektowej części systemu jakości, takie jak wyniki analiz, obliczeń, badań itp.;
 - zapisy dotyczące jakości przewidziane w produkcyjnej części systemu jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp.
- 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu. Częstotliwość okresowych audytów zapewnia przeprowadzanie pełnej ponownej oceny co trzy lata.

- 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta.

Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie potrzeby, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z tych badań.

5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

- 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym podsystemie lub elemencie bezpieczeństwa spełniającym właściwe wymagania niniejszego rozporządzenia.
- 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego wzorca podsystemu lub elementu bezpieczeństwa i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wzorzec podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, dla którego została sporządzona, i zawiera numer certyfikatu UE badania projektu.

Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.

6. Przez okres 30 lat po wprowadzeniu podsystemu lub elementu bezpieczeństwa do obrotu producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych następujące dokumenty:
- a) dokumentację techniczną, o której mowa w pkt 3.1 lit. c);
 - b) dokumentację dotyczącą systemu jakości, o której mowa w pkt 3.1 lit. d);
 - c) informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5;
 - d) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.3, 3.5, 4.3 i 4.4.

7. Każda jednostka notyfikowana informuje właściwy organ notyfikujący o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia takiemu organowi notyfikującemu wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub objęła innymi ograniczeniami, oraz, na żądanie, o wydanych zatwierdzeniach systemów jakości.

Na żądanie jednostka notyfikowana przekazuje Komisji i państwom członkowskim kopię wydanej lub wydanych decyzji o zatwierdzeniu systemu zapewnienia jakości.

Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanej lub wydanych decyzji o zatwierdzeniu jakości systemu, załączników i dodatków do takich decyzji, a także dokumentacji technicznej, przez okres 30 lat po dacie wydania.

8. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.6.4, 3.6.6, 5 i 6 mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie.

ZAŁĄCZNIK VIII

DOKUMENTACJA TECHNICZNA PODSYSTEMÓW I ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA

1. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności podsystemów lub elementów bezpieczeństwa z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszego rozporządzenia oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. W dokumentacji technicznej określa się odnośne wymagania i opisuje, w zakresie właściwym dla oceny zgodności, projekt, wytwarzanie i eksploatację podsystemów lub elementów bezpieczeństwa.
2. Dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy:
 - a) ogólny opis podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
 - b) rysunki projektowe i wykonawcze oraz schematy elementów, podsystemów, obwodów itp., jak również opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
 - c) wykaz norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 17, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a także, w przypadku gdy te normy zharmonizowane nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań niniejszego rozporządzenia, w tym wykaz innych zastosowanych właściwych specyfikacji technicznych. W przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się części, które zostały zastosowane;
 - d) dokumenty potwierdzające odpowiedniość projektu, w tym rezultaty obliczeń, sprawdzeń lub badań projektowych przeprowadzonych przez producenta lub na jego zlecenie, a także powiązane sprawozdania;
 - e) kopię instrukcji dotyczącej podsystemu lub elementu bezpieczeństwa;
 - f) w przypadku podsystemów – kopie deklaracji zgodności UE dla elementów bezpieczeństwa dołączonych do podsystemu.

ZAŁĄCZNIK IX

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE DLA PODSYSTEMÓW LUB ELEMENTÓW BEZPIECZEŃSTWA NR ... (*)

1. Podsystem/element bezpieczeństwa lub model podsystemu/elementu bezpieczeństwa (produkt, typ, partia lub numer serii):
 2. Imię i nazwisko lub nazwa i adres producenta oraz, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela:
 3. Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta.
 4. Przedmiot deklaracji (identyfikator podsystemu lub elementu bezpieczeństwa umożliwiający jego identyfikowalność. Jeżeli jest to niezbędne do identyfikacji podsystemu lub elementu bezpieczeństwa, można dołączyć ilustrację):
 - opis podsystemu lub elementu bezpieczeństwa,
 - wszelkie odnośne przepisy, które musi spełniać element bezpieczeństwa, w szczególności warunki użytkowania.
 5. Przedmiot niniejszej deklaracji wskazany w pkt 4 jest zgodny z właściwym unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym: ...
 6. Odesłania do właściwych norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność:
 7. Jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis czynności) i wydała certyfikat/certyfikaty: ... (szczegółowe informacje, w tym data oraz, w odpowiednich przypadkach, informacja o okresie i warunkach ważności).
 8. Informacje dodatkowe:
- Podpisano w imieniu: ...
- (miejsce i data wydania):
- (imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):
- _____

(*) Producent może, fakultatywnie, nadawać numer deklaracji zgodności.

ZAŁĄCZNIK X

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 2000/9/WE	Niniejsze rozporządzenie
—	art. 1
art. 1 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 3 pkt 1
art. 1 ust. 3	art. 3 pkt 7–9
art. 1 ust. 4 akapit pierwszy	art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 4 akapit drugi	—
art. 1 ust. 4 akapit trzeci	art. 9 ust. 3
art. 1 ust. 5	art. 3 pkt 1, 3–6
art. 1 ust. 6	art. 2 ust. 2
art. 2	—
art. 3 ust. 1	art. 6
art. 3 ust. 2	art. 17
—	art. 3 pkt 10–27
art. 4	art. 8
art. 5 ust. 1	art. 4 i art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 4
art. 6	art. 7
art. 7 ust. 1–3	art. 18–21
art. 7 ust. 4	art. 19 ust. 3
art. 8	art. 4
art. 9	art. 7
art. 10	art. 18–21
art. 11 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 9 ust. 4
art. 11 ust. 3	—
art. 11 ust. 4	art. 5 ust. 1
art. 11 ust. 5	art. 7
art. 11 ust. 6–7	art. 9 ust. 2
—	art. 11–16
art. 12	art. 9 ust. 4
art. 13	art. 10 ust. 1
art. 14	art. 39–43
art. 15	art. 10 ust. 2
art. 16	art. 22–38
art. 17	art. 44
art. 18	art. 20–21
art. 19	—
art. 20	—
art. 21 ust. 3	art. 46

Dyrektywa 2000/9/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 22	art. 48
—	art. 45
—	art. 47
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	art. 8
załącznik IV	załącznik IX
załącznik V	załączniki III–VII
załącznik VI	załącznik IX
załącznik VII	załączniki III–VII
załącznik VIII	art. 26
załącznik IX	art. 20
—	załącznik VIII